

Bruxelles, den 13.7.2016
COM(2016) 465 final

2016/0222 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse
(omarbejdning)**

DA

DA

BEGRUNDELSE

BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Generel baggrund og formål**

EU arbejder på at udforme en integreret, bæredygtig og samlet migrationspolitik på EU-plan, der er baseret på solidaritet og en retfærdig ansvarsdeling, og som kan fungere effektivt i både rolige perioder og krisetider. Siden vedtagelsen af den europæiske dagsorden for migration¹ har Europa-Kommissionen arbejdet på at gennemføre foranstaltninger for at klare både de umiddelbare og de langsigtede udfordringer med at styre migrationsstrømmen bredt og effektivt.

Det fælles europæiske asylsystem er baseret på regler med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for ansøgeres internationale beskyttelse (herunder en database med fingeraftryk af asylansøgere), fælles standarder for asylprocedurer, modtagelsesforhold samt anerkendelse og beskyttelse af personer, der er indrømmet international beskyttelse. Derudover støtter Det Europæiske Asylstøttekontor medlemsstaterne med at gennemføre det fælles europæiske asylsystem.

Trods de betydelige fremskridt, der er blevet gjort med udviklingen af det fælles europæiske asylsystem, er der stadig væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår de typer af procedurer, der anvendes, de modtagelsesforhold, ansøgere får, anerkendelsesprocenten og den type beskyttelse, der gives til personer, der er indrømmet international beskyttelse. Disse forskelle bidrager til sekundære bevægelser og asylshopping, skaber en række pullfaktorer og fører i sidste ende til en ulige fordeling mellem medlemsstaterne af ansvaret for at yde beskyttelse til dem, der har brug herfor.

Det store antal flygtninge og migranter, der på det seneste er ankommet, viser, at EU har brug for et effektivt asylsystem, der kan sikre en retfærdig og bæredygtig ansvarsdeling mellem medlemsstaterne, for at sikre tilstrækkelige og ordentlige modtagelsesforhold i hele EU, en hurtig og effektiv behandling af asylansøgninger, der indgives i EU, og kvaliteten af de afgørelser, der træffes, således at personer, der har brug for international beskyttelse, reelt også får det. Samtidig har EU brug for at bekæmpe irregulære og farlige migrationsstrømme og få sat en stopper for menneskesmuglernes forretningsmodel. Med henblik herpå er det nødvendigt på den ene side hurtigt at få behandlet asylansøgningerne fra dem, der ikke har ret til international beskyttelse, og hurtigt få disse migranter sendt tilbage. På den anden side er der behov for at få åbnet op for sikre og lovlige veje til EU for de tredjelandstatsborgere, der har brug for beskyttelse. Dette indgår også som en del af et bredere partnerskab med prioriterede oprindelses- og transitlande.

Den 6. april 2016 fastsatte Kommissionen sine prioriteter for en strukturel reform af den europæiske asyl- og migrationsramme i sin meddelelse om en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa², hvori der redegøres for de forskellige tiltag for at sikre en mere human, retfærdig og effektiv europæisk asylpolitik samt en bedre forvaltet lovlige migrationspolitik.

¹ COM(2015) 240 final.

² COM(2016) 197 final.

Den 4. maj 2016 fremlagde Kommissionen det første sæt forslag med henblik på at reformere det fælles europæiske asylsystem og nå tre prioriteter, der blev fastsat i meddelelsen: oprettelse af et bæredygtigt og retfærdigt Dublinsystem med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af asylansøgninger³, styrkelse af Eurodacsystemet for at sikre en bedre overvågning af sekundære bevægelser og gøre det lettere at bekæmpe irregulær migration⁴ og oprettelse af Den Europæiske Unions Asylagentur for at sikre et velfungerende europæisk asylsystem⁵.

Disse forslag udgør de første byggesten i reformen af den måde, hvorpå det fælles europæiske asylsystem er opbygget.

Med den anden pakke færdiggør Kommissionen reformen af det fælles europæiske asylsystem ved at vedtage yderligere fire forslag: et forslag om at erstatte direktivet om asylprocedurer⁶ med en forordning, der harmoniserer de nuværende forskellige proceduremæssige ordninger i alle medlemsstater og indfører en reelt fælles procedure, et forslag om at erstatte kvalifikationsdirektivet⁷ med en forordning⁸, hvori der fastsættes ensartede standarder for anerkendelse af personer, der har brug for beskyttelse, og for de rettigheder, som personer, der er indrømmet international beskyttelse, har samt et forslag om revision af direktivet om modtagelsesforhold⁹ for yderligere at harmonisere modtagelsesforholdene i EU, øge ansøgernes udsigt til at blive integreret og mindske de sekundære bevægelser. Som opfølgning på løftet om at forbedre de lovlige veje til EU som bebudet den 6. april 2016 foreslår Kommissionen også en struktureret ramme for genbosætning i EU, der sikrer en bedre koordineret tilgang til international beskyttelse inden for EU og ordentlige og sikre veje til EU for personer, der har brug for international beskyttelse, med henblik på gradvis at mindske incitamentet til på irregulær vis at komme ind i EU¹⁰.

Disse forslag indgår som en nødvendig del af en omfattende reform af det fælles europæiske asylsystem og er indbyrdes tæt forbundet. Med denne anden pakke af lovgivningsmæssige forslag om reformering af asylreglerne ligger alle de elementer nu på bordet, som er nødvendige for at skabe et solidt, sammenhængende og integreret fælles europæisk asylsystem baseret på fælles harmoniserede regler, som er både effektive og beskyttende og fuldt ud i overensstemmelse med Genèvekonventionen.

Videreudviklingen af det fælles europæiske asylsystem skal være både effektiv og beskyttende, og systemet skal være udformet således, at det sikrer fuld konvergens mellem de nationale asylsystemer, mindsker incitamentet til sekundære bevægelser, styrker den gensidige tillid mellem medlemsstaterne og samlet fører til et velfungerende Dublinsystem.

Det skal garantere, at asylansøgere behandles ens og ordentligt, uanset hvor i EU de er. Det skal omfatte de redskaber, der er nødvendige for hurtigt at fastslå, hvem der reelt har brug for international beskyttelse, og sende dem tilbage, som ikke har brug for beskyttelse. Det skal være generøst over for de mest udsatte og strengt i potentielle tilfælde af misbrug, samtidig med at de grundlæggende rettigheder altid skal overholdes. Det fælles system skal desuden

³ COM(2016) 270 final.

⁴ COM(2016) 272 final.

⁵ COM(2016) 271 final.

⁶ EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60.

⁷ EUT L 337 af 20.12.2011, s. 9.

⁸ EUT C [...], [...], s. [...].

⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

være omkostningseffektivt og fleksibelt nok til, at medlemsstaterne kan reagere på de komplekse udfordringer, de står over for.

Formålene med disse forslag

Som en del af dette andet sæt reformer af asylpolitikken foreslår Kommissionen at omarbejde Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse¹¹.

Direktivet om modtagelsesforhold indeholder bestemmelser om en minimumsharmonisering af standarderne for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse i EU. Modtagelsesforholdene varierer dog fortsat betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, både hvad angår den måde, hvorpå modtagelsessystemet er tilrettelagt, og standarderne for modtagelse af ansøgere.

Migrationskrisen har vist, at der er behov for større ensartethed i modtagelsesforholdene i EU, og at medlemsstaterne skal være bedre forberedt på at klare et uforholdsmæssigt stort antal migranter. Der er store forskelle i omfanget af medlemsstaternes modtagelsesforhold. I nogle medlemsstater har der været vedvarende problemer med at sikre overholdelsen af modtagelsesstandarderne, hvilket er nødvendigt for at sikre en værdig behandling af ansøgere, mens standarderne i andre medlemsstater har været mere generøse. Dette har bidraget til sekundære bevægelse og sat bestemte medlemsstater under særligt pres.

Med henblik herpå tager dette forslag sigte på følgende:

- (1) **Yderligere at harmonisere modtagelsesforholdene i EU.** Det vil både sikre, at ansøgerne får en værdig behandling i hele EU i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og børns rettigheder, også i de medlemsstater, hvor der har været vedvarende problemer med at sikre ansøgerne en værdig behandling, og mindske de modtagelsesrelaterede incitamentet til på irregulær vis at komme ind i EU og rejse rundt inden for EU, navnlig til medlemsstater, hvor modtagelsesforholdene generelt er af høj standard. Det vil desuden bidrage til en retfærdig fordeling af ansøgere mellem medlemsstaterne. Det vil navnlig ske ved at kræve, at medlemsstaterne tager hensyn til de operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold, der er fastsat på EU-plan, og at medlemsstaterne har beredskabsplaner parat for at sikre en passende modtagelse af ansøgere, også når de oplever et uforholdsmæssigt stort antal ansøgere.
- (2) **Mindske incitamenterne til sekundære bevægelser.** For at sikre ordentligt forvaltede migrationsstrømme, gøre det lettere at afgøre, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig, og forhindre sekundære bevægelser er det vigtigt, at ansøgerne forbliver i den medlemsstat, der er ansvarlig for dem, og ikke forsvinder. Denne forpligtelse for ansøgere er fastsat i forslaget til reform af Dublinforordningen. Indførelsen af mere målrettede begrænsninger i ansøgernes bevægelsesfrihed og strenge følger for med overlæg ikke at efterkomme disse begrænsninger vil være med til at sikre en mere effektiv overvågning af ansøgernes færden. En yderligere harmonisering af mulighederne for at boligplacere ansøgere, pålægge dem meldepligt og yde materielle modtagelsesforhold alene i form af naturalier er også nødvendig for at skabe en mere forudsigelig situation for ansøgere for at sikre, at der, uanset hvilken

¹¹ EUT L 180 af 29.6 2013, s. 96.

medlemsstat de befinder sig i, hersker klarhed om deres færden, og at afskrække dem fra at forsvinde. Dette gælder især i følgende tre situationer, hvor: ansøgeren ikke har fremsat ansøgning om international beskyttelse i den medlemsstat, vedkommende først indrejste i på irregulær vis eller lovligt indrejste i, ansøgeren er forsvundet fra den medlemsstat, hvor vedkommende skal opholde sig, og ansøgeren er blevet sendt tilbage til den medlemsstat, hvor den pågældende skal opholde sig, efter at være forsvundet til en anden medlemsstat.

- (3) **Forbedre ansøgernes selvstændighed og mulige udsigter til at blive integreret.** Ansøgerne bør, med undtagelse af dem, hvis ansøgning sandsynligvis vil blive afvist, så hurtigt som muligt have lov til at arbejde og tjene deres egne penge, selv mens deres ansøgning er ved at blive behandlet. Dette er med til at mindske deres afhængighed og forbedrer udsigterne til senere at blive integreret, når de i sidste instans har fået beskyttelse. Fristen for adgangen til arbejdsmarkedet bør derfor mindskes fra senest ni måneder til senest seks måneder efter indgivelsen af ansøgningen. Dette afstemmer ansøgernes adgang til arbejdsmarkedet med varigheden af proceduren for realitetsbehandling af ansøgningen. Medlemsstaterne opfordres også til at give adgang til arbejdsmarkedet senest tre måneder efter indgivelsen af ansøgningen, hvis ansøgningen sandsynligvis er velbegrunderet. Adgangen til arbejdsmarkedet bør være i fuld overensstemmelse med arbejdsmarkedsstandarderne for at undgå forvridninger på arbejdsmarkedet. Det er også vigtigt yderligere at begrænse de nuværende store forskelle mellem medlemsstaternes regler om adgang til arbejdsmarkedet for at mindske beskæftigelsesrelateret asylshopping og incitamentet til sekundære bevægelser.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag til omarbejdning af direktivet om modtagelsesforhold er fuldt ud i overensstemmelse med de første forslag til reform af det fælles europæiske asylsystem, der blev fremlagt den 4. maj 2016, og med forslagene til reformering af direktivet om asylprocedurer og kvalifikationsdirektivet, som omfatter deres ændring til forordninger, samt med forslaget til en struktureret EU-ramme for genbosætning.

I henhold til Kommissionens forslag om omarbejdning af Dublin III-forordningen bør en ansøger ikke være berettiget til de fulde modtagelsesforhold, der er fastsat i dette direktiv, hvis den pågældende ikke opholder sig i den medlemsstat, som han eller hun skal. Forslaget om omarbejdning af Dublin III-forordningen påvirker således anvendelsen af direktivet om modtagelsesforhold, og det er derfor nødvendigt at foretage de tilsvarende ændringer af dette direktiv, hvilket er blevet foreslået.

I Kommissionens forslag om omarbejdning af Dublin III-forordningen henvises der også til det forhold, at alle ansøgere, uanset hvor de opholder sig, har ret til akut lægehjælp. I praksis finder medlemsstaterne typisk, at vigtig behandling af sygdomme, herunder alvorlige mentale forstyrrelser, jf. direktivet om modtagelsesforhold, svarer til begrebet "akut lægehjælp". I lyset heraf er dette forslag fuldt ud i overensstemmelse med Kommissionens forslag om omarbejdning af Dublin III-forordningen.

På grundlag af det arbejde, Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) allerede har indledt, vil Den Europæiske Unions Asylagentur overvåge og vurdere medlemsstaternes asyl- og modtagelsessystemer.

Forslaget om omarbejdning af direktivet om modtagelsesforhold vil sikre, at asylansøgere fortsat står til rådighed gennem hele asylproceduren for derved at sikre en rettidig og effektiv vurdering af deres ansøgning, og vil derfor være med til at sikre en effektiv gennemførelse af forslaget til forordning om asylprocedurer og til kvalifikationsforordningen.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag er i overensstemmelse med den helhedsorienterede langsigtede politik for bedre migrationsstyring, som Kommissionen har fastlagt i den europæiske dagsorden for migration¹², hvori formand Junckers politiske retningslinjer omsættes til en række sammenhængende og gensidigt styrkende initiativer baseret på fire søjler. Disse søjler består i at mindske incitamentet til irregulær migration, sikre de ydre grænser og redde liv, føre en stærk asylpolitik og fastlægge en ny politik for lovlig migration.

Dette forslag er med til at gennemføre målsætningen i den europæiske dagsorden for migration om at styrke EU's asylpolitik og bør betragtes som en del af den overordnede politik på EU-plan, der har til formål at opbygge et solidt og effektivt system til bæredygtig migrationsstyring fremover, som er retfærdigt for værtssamfundene, unionsborgerne og de pågældende tredjelandstatsborgere samt for oprindelses- og transitlandene.

RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Dette forslag omarbejder direktivet om modtagelsesforhold og bør derfor vedtages på samme retsgrundlag, nemlig artikel 78, stk. 2, litra f), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) i overensstemmelse med den almindelige lovgivningsprocedure.

- **Variabel geometri**

I medfør af protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af foranstaltningerne for at skabe et fælles europæisk asylsystem.

I den forbindelse har Det Forenede Kongerige givet meddelelse om, at landet ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af direktiv 2003/9/EF, og at det ikke ønsker at deltage i vedtagelsen af direktiv 2013/33/EU. Irland har besluttet hverken at deltage i vedtagelsen af direktiv 2003/9/EF eller i vedtagelsen af direktiv 2013/33/EU. Som følge heraf finder bestemmelserne i direktiv 2003/9/EF anvendelse i Det Forenede Kongerige, mens bestemmelserne i det nuværende direktiv ikke finder anvendelse på hverken Det Forenede Kongerige eller Irland.

Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling med hensyn til de foregående direktiver påvirker ikke deres mulige deltagelse i vedtagelsen og anvendelsen af det nye direktiv. Hvorvidt Det Forenede Kongeriges og Irlands deltager, vil blive besluttet under forhandlingerne og i medfør af ovennævnte protokol nr. 21.

¹² COM(2015) 240 final.

I medfør af protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, er direktiv 2003/9/EF og direktiv 2013/33/EU ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

- **Nærhedsprincippet**

Selv om der er opnået en høj grad af harmonisering med vedtagelsen af direktiv 2003/9/EF og direktiv 2013/33/EU, varierer modtagelsesforholdene stadig betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. De store forskelle i modtagelsesforholdene mellem medlemsstaterne og de manglende operationelle standarder for en værdig behandling af ansøgere bidrager til den modtagelsesrelaterede asylshopping og sekundære bevægelser blandt ansøgerne inden for EU og sætter bestemte medlemsstater under særligt pres. Mere ensartede modtagelsesstandarder, der fastsættes på passende niveau i alle medlemsstater, vil være med til at sikre en mere værdig behandling af ansøgerne og en mere retfærdig fordeling af dem inden for EU. Der er derfor behov for en yderligere indsats på EU-plan for at sikre en tilstrækkelig grad af harmonisering for at opfylde de anførte mål.

- **Proportionalitetsprincippet**

De foreslåede ændringer af direktivet om modtagelsesforhold er begrænsede og har til formål at nå målene om at sikre ansøgere en værdig behandling i hele EU, jf. de grundlæggende rettigheder og børns rettigheder, og at mindske de modtagelses- og integrationsrelaterede incitamenter for migranter til på irregulær vis at rejse til og inden for EU, samtidig med at der tages hensyn til de betydelige forskelle mellem medlemsstaternes sociale og økonomiske forhold.

Der foreslås kun ændringer af direktivet om modtagelsesforhold på de områder, hvor en yderligere harmonisering vil have betydelige virkninger såsom i forbindelse med bestemmelserne om materielle modtagelsesforhold, foranstaltninger for at sikre, at ansøgere fortsat står til rådighed for de kompetente myndigheder og ikke forsvinder samt ansøgernes rettigheder og forpligtelser, som er relevante for deres integration i værtssamfundene i medlemsstaterne.

Dette forslag tydeliggør, at i alle de tilfælde, hvor medlemsstaterne beslutter at begrænse en ansøgers bevægelsesfrihed, frihedsberøve den pågældende eller kræver, at ansøgeren dækker eller bidrager til at dække udgifterne til de materielle modtagelsesforhold, er de nødt til at tage hensyn til den berørte persons særlige situation, bl.a. eventuelle særlige modtagelsesbehov, og proportionalitetsprincippet.

- **Valg af retsakt**

En omarbejdning af direktivet om modtagelsesforhold sammen med et udvidet mandat til Den Europæiske Unions Asylagentur for at fremme en ensartet gennemførelse af modtagelsesstandarderne i praksis anses for at være tilstrækkeligt for at nå målene om en yderligere harmonisering af medlemsstaternes modtagelsesforhold og ansøgernes udsigter til at blive integreret samt mindske de modtagelsesrelaterede incitamenter for migranter til på irregulær vis at rejse til og inden for EU. I lyset af de nuværende betydelige forskelle mellem medlemsstaterne sociale og økonomiske forhold anses det ikke for muligt eller ønskeligt fuldt ud at harmonisere medlemsstaternes modtagelsesforhold.

RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Kommissionen iværksatte en bred debat med sin meddelelse af 6. april 2016 om en reform af det fælles europæiske asylsystem og bedre lovlige veje til Europa. Siden vedtagelsen heraf har der været udvekslinger af holdninger til de initiativer, der foreslås i meddelelsen, i både Europa-Parlamentet (i LIBE-udvalget den 21. april 2016) og Rådet. Meddelelsen har også været genstand for omfattende drøftelser blandt arbejdsmarkedets parter, specialiserede NGO'er, mellemstatslige organisationer og andre interessenter.

I maj 2016 hørte Kommissionen medlemsstaterne og andre interesserede parter (herunder NGO'er og internationale organisationer såsom UNHCR) om dens vigtigste idéer til reform som anført i diskussionsoplægget. I juni 2016 havde Kommissionen desuden en uformel udveksling af synspunkter med Europa-Parlamentet. Alle hørte parter havde mulighed for at fremkomme med skriftlige bemærkninger. De vigtigste resultater af den målrettede høring af interessenter kan opsummeres således:

- **Yderligere harmonisere modtagelsesforholdene i EU:** De fleste medlemsstater gik ind for en yderligere harmonisering af modtagelsesforholdene i EU. Blandt de hørte parter var nogle interessenter, herunder repræsentanter for Europa-Parlamentet, imidlertid forbeholdne over for en yderligere harmonisering, som kan føre til en uønsket forringelse af modtagelsesforholdene, og påpegede behovet for at respektere de grundlæggende rettigheder og internationale forpligtelser. Alle interessenter var enige i, at medlemsstaterne skal kunne give ansøgere mere gunstige vilkår end dem, der er fastsat bestemmelser om i direktivet om modtagelsesforhold. En særlig udfordring, der blev påpeget, var det tvetydige i, hvad der skal forstås ved "værdig levestandard" i direktivet om modtagelsesforhold. I den henseende var der bred støtte til de operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold i EU, som EASO er begyndt at udvikle på Kommissionens initiativ, og behovet for yderligere overvågning, håndhævelse og beredskabsplanlægning.
- **Mindske de modtagelsesrelaterede incitamenter til sekundære bevægelser:** Medlemsstaterne var generelt positive over for idéen om en mere harmoniseret tilgang til foranstaltninger såsom begrænsninger af ansøgernes bevægelsesfrihed for at sikre, at de fortsat står til rådighed for de kompetente myndigheder og ikke forsvinder. En række medlemsstater var enige i, at adgangen til materielle modtagelsesforhold skulle betinges af, at ansøgeren opholdt sig i den medlemsstat, den pågældende skulle. Der var mere delte meninger om, hvorvidt de materielle modtagelsesforhold under visse omstændigheder kunne ydes udelukkende i form af naturalier. Andre interessenter, herunder visse repræsentanter for Europa-Parlamentet, stillede spørgsmål ved nytten af sådanne foranstaltninger og fandt, at det ville være mere effektivt at give ansøgerne incitamenter til at blive (familiesammenføring, adgang til arbejdsmarkedet m.m.).
- **Forbedre ansøgernes udsigter til at blive integreret:** De fleste interessenter, herunder medlemsstaterne og repræsentanter for Europa-Parlamentet, var enige i, at det ville være nyttigt at revidere bestemmelserne i direktivet om modtagelsesforhold om betingelserne for ansøgers adgang til arbejdsmarkedet som et middel til at

forbedre ansøgernes udsigter til at blive integreret. Nogle medlemsstater havde nyere positive erfaringer med at mindske fristen for at få adgang til arbejdsmarkedet. Ifølge flere interessenter er det vigtigt at harmonisere og afkorte fristen for at få adgang til arbejdsmarkedet, men virkningerne bør ikke overvurderes, da der er andre væsentlige hindringer for reelt at få adgang til arbejdsmarkedet (herunder anerkendelse af kvalifikationer, navnlig for ansøgere uden dokumentation).

- **Et EU-benchmark for at fastsætte størrelsen af den økonomiske støtte til ansøgere:** De fleste interessenter var forbeholdne over for at indføre et fælles EU-benchmark for at fastsætte størrelsen af den finansielle støtte til ansøgere. Denne mulighed blev dog grundigt vurderet. Det blev konkluderet, at det ikke er muligt at indføre et sådant fælles benchmark, hovedsagelig fordi a) de fleste medlemsstater ikke yder materielle modtagelsesforhold alene i form af økonomisk støtte, da de foretrækker at yde dem i form af naturalier eller en kombination af økonomisk støtte og naturalier, og b) den økonomiske støtte, der på nuværende ydes til ansøgere, i de fleste tilfælde ligger et godt stykke under alle de mulige benchmarks eller tærskler, der blev overvejet (fattigdomsrisikotærskel, tærskel, der medfører alvorlige materielle afsavn, og minimumsindkomsttærskel). At harmonisere støttens størrelse vil derfor indebære, at den hæves i mange medlemsstater, i visse tilfælde betydeligt, navnlig i de medlemsstater, der allerede har et relativt højt støtteniveau, og kan i visse tilfælde føre til en mere gunstig behandling af ansøgere i forhold til medlemsstatens egne statsborgere, som står over for dyb fattigdom, eller som på anden vis er ugunstigt stillet rent økonomisk.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

EASO har fået til opgave at udvikle operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold. Det foreslås, at medlemsstaterne tager hensyn til disse operationelle standarder og indikatorer, når de indfører relevante mekanismer for at sikre en passende vejledning vedrørende og overvågning og kontrol af deres modtagelsesforhold. For at udvikle de operationelle standarder og indikatorer har EASO i foråret 2016 foretaget en kortlægning af modtagelsesforholdene, hvor medlemsstaterne har fremlagt detaljerede oplysninger om deres tilgang til modtagelsesforhold. Den deraf følgende rapport, som 26 medlemsstater og associerede lande har givet input¹³ til, er indgået i udformningen af dette forslag. De relevante elementer i forslagene kan sammenfattes som følger:

- **Yderligere harmonisere modtagelsesforholdene i EU:** Definitionen af materielle modtagelsesforhold varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, fra en temmelig begrænset definition i visse medlemsstater til definitioner, der i andre går langt ud over direktivet om modtagelsesforhold, herunder hygiejneartikler. De fleste medlemsstater yder en kombination af forskellige former for materielle modtagelsesforhold, f.eks. både i form af naturalier og kontantydelse eller værdikuponer. I nogle medlemsstater ydes de materielle modtagelsesforhold udelukkende i form af naturalier. Reglerne for ydelse af materielle modtagelsesforhold varierer afhængigt af, hvad der ydes (indkvartering, kost, tøj osv.), eller til hvem (ansøgere med særlige modtagelsesbehov og hvilken fase asylproceduren er i).

¹³ Belgien, Bulgarien, Schweiz, Tjekkiet, Irland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Kroatien, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Luxembourg, Ungarn, Malta, Nederlandene, Norge, Østrig, Polen, Portugal, Rumænien, Slovenien, Slovakiet, Finland, og Sverige.

- **Mindske de modtagelsesrelaterede incitamentter til sekundære bevægelser:** Langt de fleste medlemsstater begrænser ikke ansøgernes bevægelsesfrihed til bestemte områder, men tillader dem at rejse frit rundt på deres område. En række medlemsstater boligplacere dog ansøgerne, typisk for at organisere deres modtagelsessystem. De tager normalt hensyn til befolkningen, den sociale og økonomiske situation, modtagelsescentrenes kapacitet eller de enkelte ansøgers behov. De fleste medlemsstater gør ydelsen af materielle modtagelsesforhold betinget af ansøgernes bopæl et specifikt sted, normalt ved at begrænse ydelsen af materielle modtagelsesforhold til modtagelsescentre. Medlemsstaterne anvender også ofte meldepligt for at overvåge ansøgernes færden. Denne meldepligt anvendes, både når ansøgerne opholder sig i et særligt modtagelsescenter, og når de er indkvarteret privat. Praksis og begrundelsen for at mindske eller inddrage de materielle modtagelsesforhold varierer også betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. En af de mest almindelige årsager til at mindske eller inddrage de materielle modtagelsesforhold er, at ansøgeren er forsvundet fra sin bopæl.
- **Forbedre ansøgernes udsigter til at blive integreret:** Næsten alle medlemsstater giver ansøgere adgang til arbejdsmarkedet under asylproceduren. Den tidsramme, inden for hvilken der gives adgang til beskæftigelse, varierer dog betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat (fra inden for én måned i nogle medlemsstater til efter ni måneder i andre). De fleste medlemsstater anvender ikke særlige restriktioner, hvad angår ansøgers adgang til arbejdsmarkedet. Kun nogle få medlemsstater anvender arbejdsmarkedstest.

Siden vedtagelsen i 2013 af direktivet om modtagelsesforhold har Kommissionen desuden afholdt en række kontaktudvalgsmøder med medlemsstaternes eksperter for at drøfte de udfordringer, de står over for ved gennemførelsen af direktivet. De konklusioner, der blev draget under kontaktudvalgsmøderne, indgår også i dette forslag.

• Rettigheder

Dette forslag er gennemgået nøje for at sikre, at dets bestemmelser er fuldt ud forenelige med de grundlæggende rettigheder og de generelle principper i EU-retten, jf. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, samt med forpligtelser i medfør af folkeretten.

I de foreslåede ændringer af direktivet om modtagelsesforhold understreges medlemsstaternes forpligtelse til at tage hensyn til de operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold, der er udviklet på EU-plan, når de overvåger og kontrollerer deres modtagelsessystemer. Det præciseres også, at ansøgere under alle omstændigheder har ret til lægebehandling inden for rammerne af direktivet om modtagelsesforhold og til en værdig levestandard.

Forslaget sikrer, at modtagelsesforholdene er tilpasset mindreåriges særlige situation, uanset om de er uledsagede eller med familie, under behørig hensyn til deres sikkerhed, fysiske og følelsesmæssige omsorg og ydes på en måde, der fremmer deres generelle udvikling. I forslaget tages der også hensyn til medlemsstaternes forpligtelser i medfør af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen)¹⁴.

¹⁴ Med henblik på at sikre et passende beskyttelsesniveau for kvinder, der har været udsat for kønsbestemt vold, og i lyset af Kommissionens forslag til Rådets afgørelser om undertegnelse og indgåelse af

Princippet om ikke-diskriminering styrkes, idet medlemsstaterne får pligt til at behandle ansøgere, der har fået adgang til arbejdsmarkedet, på samme måde som deres egne statsborgere, hvad angår arbejdsforhold, foreningsfrihed og frihed til medlemskab af organisationer, uddannelse, anerkendelse af erhvervs kvalifikationer og socialsikring.

I forslaget understreges medlemsstaternes behov for, når de vurderer en ansøgers ressourcer, når de kræver, at en ansøger skal dække eller bidrage til dækningen af udgifterne til de materielle modtagelsesforhold, eller når de anmoder en ansøger om en refusion, at overholde proportionalitetsprincippet og at tage hensyn til den enkelte ansøgers adfærd og særlige omstændigheder og behovet for at respektere den pågældendes værdighed eller personlige integritet, herunder ansøgerens særlige modtagelsesbehov.

Alle afgørelser, der begrænser en ansøgers bevægelsesfrihed, skal træffes objektivt og upartisk på grundlag af den berørte persons individuelle adfærd og særlige omstændigheder under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Ansøgeren skal straks informeres skriftligt på et sprog, som den pågældende forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå, om vedtagelsen af denne afgørelse, om begrundelsen for afgørelsen og procedurene for at prøve afgørelsen.

Frihedsberøvelse i medfør af direktivet om modtagelsesforhold er fortsat kun berettiget, når det er nødvendigt, og på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag, og om der ikke kan anvendes mindre indgribende alternative foranstaltninger. Alle de garantier, der allerede er fastsat bestemmelse om i det nuværende direktiv vedrørende frihedsberøvelse, er uændrede. Der skal lægges særlig vægt på at sikre, at frihedsberøvelsens varighed er forholdsmæssig, og at frihedsberøvelsen afsluttes, så snart den gyldige grund for frihedsberøvelsen i medfør af direktivet ikke længere er til stede. Forslaget er fuldt foreneligt med artikel 6 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 5 i den europæiske menneskerettighedskonvention og EU-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante praksis. I medfør af artikel 37 i FN's konvention om barnets rettigheder, bør mindreårige i princippet ikke frihedsberøves.

VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag medfører ingen finansiel eller administrativ byrde for EU. Det har derfor ingen indvirkning på EU-budgettet.

ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen rapporterer om anvendelsen af dette direktiv til Europa-Parlamentet og Rådet inden tre år efter dets ikrafttræden og derefter hvert femte år og fremsætter forslag til ændringer, når det er nødvendigt. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan opfylde deres rapporteringsforpligtelser.

Istanbulkonventionen, bør der vedtages en kønssensitiv tilgang ved fortolkningen og anvendelsen af dette direktiv.

I henhold til Kommissionens forslag til forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur vil agenturet også overvåge og vurdere medlemsstaternes asyl- og modtagelsessystemer.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Der gives kun forklaringer i forbindelse med bestemmelser, der ændres som følge af dette forslag.

1. Yderligere harmonisere modtagelsesforholdene i EU

- **Anvendelsesområde:** Direktivet om modtagelsesforhold finder generelt fortsat anvendelse på alle tredjelandstatsborgere og statsløse, der fremsætter ansøgning om international beskyttelse på medlemsstaternes område, så længe de har tilladelse til at forblive på området som ansøgere, og så snart ansøgningen er indgivet.

Der indføres en undtagelse i de tilfælde, hvor en ansøger opholder sig ulovligt i en anden medlemsstat end den, vedkommende skal opholde sig i. I denne situation er den pågældende ikke berettiget til materielle modtagelsesforhold, uddannelse for mindreårige samt beskæftigelse og erhvervsuddannelse. I forslaget præciseres det, at ansøgerne dog altid vil have ret til lægehjælp og til en **værdig levestandard** i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder samt til at få dækket deres underhold og grundlæggende behov, hvad angår fysisk sikkerhed, værdighed og menneskelige relationer (artikel 17a). Af hensyn til børns grundlæggende rettigheder bør medlemsstaterne imidlertid sikre mindreårige adgang til passende uddannelsesaktiviteter indtil overførslen til den ansvarlige medlemsstat.

- Forslaget tydeliggør, at retten til en værdig behandling også gælder i de tilfælde, hvor en medlemsstat i behørigt begrundede tilfælde **undtagesvis anvender andre standarder** for de materielle modtagelsesforhold end dem, der kræves i henhold til direktivet om modtagelsesforhold. Forslaget kræver også, at medlemsstaterne informerer Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur, når den anvender sådanne ekstraordinære foranstaltninger, og når disse foranstaltninger bringes til ophør (artikel 17, stk. 9).
- **Definitionen af familiemedlemmer** udvides ved at medtage familierelationer, der blev skabt, efter at ansøgeren forlod oprindelseslandet, men inden vedkommende kom til medlemsstatens område (artikel 2, stk. 3). Dette afspejler virkeligheden, hvad angår nutidens migrationer, hvor ansøgere ofte opholder sig lang tid uden for deres oprindelseslande, inden de ankommer til EU, f.eks. i flygtningelejre. Udvidelsen af definitionen forventes at mindske risikoen for irregulære bevægelser eller for, at personer, der er omfattet af de udvidede regler, forsvinder.
- Forslaget kræver, at medlemsstaterne tager hensyn til de **operationelle standarder og indikatorer for modtagelsesforhold**, som EASO på nuværende tidspunkt er ved at udvikle, når de overvåger og kontrollerer deres modtagelsessystemer (artikel 27). Den Europæiske Unions Asylagentur vil blive bistået af medlemsstaternes net af modtagelsesmyndigheder, når det udfører sine opgaver i medfør af dette forslag, herunder udviklingen af modeller, praktiske redskaber, indikatorer og vejledning.
- Forslaget giver medlemsstaterne pligt til at udforme og regelmæssigt ajourføre **beredskabsplaner**, der indeholder de foranstaltninger, der skal træffes for at sikre en passende modtagelse af ansøgere i situationer, hvor medlemsstaten oplever et uforholdsmæssigt stort antal ansøgere (artikel 28). Det kræves også i medfør af

forslaget, at medlemsstaterne informerer Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur, når deres beredskabsplan aktiveres. Overvågningen og vurderingen af beredskabsplanerne bør ske i overensstemmelse med proceduren for overvågning og vurdering af medlemsstaternes asyl- og modtagelsessystemer, som det er hensigten, at Den Europæiske Unions Asylagentur skal gennemføre.

- I forslaget præciseres det, at **personer med særlige modtagelsesbehov** er personer, der har brug for særlige garantier for at kunne udøve deres rettigheder og opfylde deres forpligtelser i medfør af direktivet om modtagelsesforhold, uanset om disse personer anses for sårbare eller ej (artikel 2, stk. 13). Forslaget indeholder også detaljerede regler for at vurdere, fastslå, dokumentere og tackle ansøgernes særlige modtagelsesbehov snarest muligt og gennem hele modtagelsesperioden. Dette omfatter behovet hos de relevante myndigheders personale for løbende at få passende uddannelse, og pligt til at henvise visse ansøgere til en læge eller psykolog med henblik på en yderligere vurdering. Det er blevet præciseret, at vurderingen kan integreres i de eksisterende nationale procedurer eller den vurdering, der foretages for at finde frem til ansøgere med særlige proceduremæssige behov (artikel 21).
 - Med forslaget indføres der strengere tidsfrister (inden for fem dage efter indgivelsen af ansøgningen) for medlemsstaternes **udpegelse af en værge, der skal repræsentere og bistå en uledsaget mindreårig**. Det foreslås også, at en værge ikke må have ansvaret for så stort et antal uledsagede mindreårige, at vedkommende ikke kan udføre sine opgaver. Medlemsstaterne bør overvåge, at deres værger udfører deres opgaver på passende vis og bør se nærmere på klager indgivet af uledsagede mindreårige over deres værge. Værger, der udpeges i medfør af forordningen om asylprocedurer, kan udføre de opgaver, dette forslag pålægger dem (artikel 23).
2. Mindske de modtagelsesrelaterede incitamentter til sekundære bevægelser inden for EU
- I henhold til forslaget skal medlemsstaterne **ved brug af en fælles model informere ansøgerne** snarest muligt og senest, når de indgiver deres ansøgning, om alle fordele og forpligtelser, som de skal opfylde i forbindelse med modtagelsesforhold, herunder omstændigheder, hvorunder adgangen til materielle modtagelsesforhold kan begrænses (artikel 5).
 - Forslaget ændrer ikke det forhold, at ansøgere generelt **frit kan færdes på medlemsstatens område** eller inden for det område, hvor medlemsstaten har placeret dem (artikel 7, stk. 1).
 - I almenhedens interesse eller af hensyn til den offentlige orden, med henblik på en hurtig behandling og effektiv overvågning af ansøgningen om international beskyttelse, med henblik på en hurtig behandling og en effektiv overvågning af den pågældendes procedure for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, for effektivt at forhindre ansøgeren i at forsvinde kræves det i forslaget, at medlemsstaterne om nødvendigt **boligplacerer ansøgere et bestemt sted** såsom i et asylcenter, et privat hus, en privat lejlighed, på et hotel eller i andre lokaler, der egner sig til indkvartering af ansøgere. En sådan afgørelse kan være nødvendig i navnlig tilfælde, hvor ansøgeren ikke har opfyldt sine forpligtelser:
 - Ansøgeren har ikke fremsat ansøgning om international beskyttelse i den medlemsstat, vedkommende først indrejste i på irregulær vis eller lovligt indrejste i. Ansøgere har ikke ret til at vælge, hvilken medlemsstat de vil

indgive ansøgningen i. En ansøger skal ansøge om international beskyttelse i den medlemsstat, vedkommende først indrejste i på irregulær vis eller lovligt indrejste i. Det er mindre sandsynligt, at ansøgere, som ikke har opfyldt denne forpligtelse, efter at det er afgjort, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til Dublinforordningen, vil få lov til at blive i den medlemsstat, hvor ansøgningen blev fremsat, hvilket må formodes at være den medlemsstat, ansøgeren selv har valgt, og det er følgelig mere sandsynligt, at vedkommende forsvinder.

- Ansøgeren er forsvundet fra den medlemsstat, vedkommende skulle opholde sig i. Ansøgeren skal opholde sig i den medlemsstat, hvor ansøgningen blev fremsat, eller den medlemsstat, hvortil vedkommende blev overført i henhold til Dublinforordningen. Hvis en ansøger er forsvundet fra denne medlemsstat og uden tilladelse er rejst til en anden medlemsstat, er det vigtigt med henblik på at sikre et velfungerende fælles europæisk asylsystem, at ansøgeren hurtigt sendes tilbage til den korrekte medlemsstat. Indtil overførslen gennemføres, er der risiko for, at ansøgeren vil forsvinde, og det er derfor nødvendigt nøje at overvåge den pågældendes færden.
- Ansøgeren er blevet sendt tilbage til den medlemsstat, hvor den pågældende skal opholde sig efter at være forsvundet til en anden medlemsstat. Det forhold, at en ansøger tidligere er forsvundet fra en anden medlemsstat, er en vigtig faktor at tage i betragtning, når det vurderes, om der fortsat er risiko for, at ansøgeren kan forsvinde. For at sikre, at ansøgeren ikke forsvinder igen og fortsat står til rådighed for de kompetente myndigheder, er det nødvendigt nøje at overvåge den pågældendes færden.

Hvis ansøgeren er berettiget til materielle modtagelsesforhold, skal adgangen hertil også være betinget af, at ansøgeren opholder sig et bestemt sted (artikel 7, stk.2).

- I henhold til forslaget skal medlemsstaterne også om nødvendigt kræve, at alle ansøgere har **regelmæssig meldepligt til myndighederne**, hvis der er grund til at formode, at der er risiko for, at ansøgeren kan forsvinde (artikel 7, stk. 3).
- I lyset af de alvorlige konsekvenser for ansøgere, som er forsvundet, eller som det vurderes, der er risiko for vil forsvinde, defineres **det at forsvinde** i forslaget som både en overlagt handling for at undgå asylprocedurer og det faktuelle forhold ikke fortsat at stå til rådighed for de relevante myndigheder, herunder at forlade medlemsstatens område, når ansøgeren skal opholde sig der (artikel 2, stk. 10). Risikoen for, at en ansøger forsvinder, defineres også som det, at der i en individuel sag er grunde, som er baseret på objektive kriterier fastsat i national lovgivning, til at tro, at en ansøger kan forsvinde, jf. definitionen i Dubin III-forordningen¹⁵ (artikel 2, stk. 11).
- Det anføres udtrykkeligt, at alle afgørelser om at begrænse en ansøgers bevægelsesfrihed skal tage udgangspunkt i **den pågældende persons særlige situation**, idet der tages hensyn til ansøgers særlige modtagelsesbehov og proportionalitetsprincippet. Det er også blevet præciseret, at ansøgere skal informeres behørigt om sådanne afgørelser og af følgerne af ikke at efterkomme dem (artikel 7, stk. 7-8).
- Det præciseres, at medlemsstaterne kun bør udstede et **rejsedokument** til ansøgere af alvorlige humanitære årsager. Det er blevet tilføjet, at rejsedokumenter også kan

¹⁵ EUT L af 180, 29.6.2013, s. 31.

udstedes af **andre bydende nødvendige årsager**, f.eks. hvis ansøgere har fået adgang til arbejdsmarkedet og skal foretage vigtige rejseaktiviteter i arbejdsøjemed. Der bør ikke udstedes rejsedokumenter i andre end disse ekstraordinære tilfælde. Rejsedokumenternes gyldighed skal desuden **begrænses efter formålet og til den varighed, der er nødvendig** i forhold til årsagen til deres udstedelse (artikel 6). Kravet om, at medlemsstaterne skal udstede et dokument til ansøgere, hvori er anført den pågældendes navn, er medtaget i artikel 29 i forslaget til forordning om en asylprocedure.

- **Definitionen af materielle modtagelsesforhold** er udvidet til også at omfatte andre fornødenheder end fødevarer, hvilket afspejler de materielle modtagelsesforhold, som mange medlemsstater allerede giver adgang til, og understreger betydningen af disse andre fornødenheder, f.eks. hygiejneartikler (artikel 2, stk. 7).
 - Det præciseres i forslaget, at indkvartering, kost, tøj og andre vigtige fornødenheder end fødevarer **ikke kan begrænses eller inddrages**. Kun lommepenge kan under visse omstændigheder mindskes eller i ekstraordinære og behørigt begrundede tilfælde inddrages. Hvis indkvarteringen, kosten, tøjet og de andre vigtige fornødenheder ud over fødevarer ydes i form af kontantydelse, kan disse ydelser under bestemte omstændigheder **erstattes af modtagelsesforhold i form af naturalier** (artikel 19, stk. 1).
 - Der er blevet tilføjet fire nye omstændigheder, hvorunder **de materielle modtagelsesforhold kan indskrænkes eller ændres**. De materielle modtagelsesforhold kan indskrænkes eller ændres, hvis ansøgeren: i alvorlig grad har overtrådt reglerne i indkvarteringscentret eller har udvist særlig voldelig adfærd, ikke har opfyldt sin forpligtelse til at indgive sin ansøgning om international beskyttelse i den medlemsstat, vedkommende først indrejste i på irregulær vis eller lovligt indrejste i, er blevet sendt tilbage efter at være forsvundet til en anden medlemsstat eller har undladt at deltage i obligatoriske integrationsforanstaltninger (artikel 19, stk. 1).
 - For at bekæmpe sekundære bevægelser og det forhold, at ansøgere forsvinder, er der blevet tilføjet **en supplerende grund til at anvende frihedsberøvelse**. Hvis en ansøger er blevet boligplaceret et bestemt sted, men ikke har opfyldt denne forpligtelse, og hvis der fortsat er risiko for, at ansøgeren kan forsvinde, kan ansøgeren frihedsberøves for at sikre, at forpligtelsen til at opholde sig et bestemt sted opfyldes (artikel 8, stk. 3, litra c)). I lighed med frihedsberøvelse af en hvilken som helst anden grund i medfør af direktivet om modtagelsesforhold er det kun berettiget at anvende frihedsberøvelse, når det er nødvendigt, og på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag, og hvis der ikke på effektiv vis kan anvendes mindre indgribende alternative foranstaltninger. Alle de garantier, der allerede er fastsat i bestemmelse om i det nuværende direktiv om modtagelsesforhold for så vidt angår frihedsberøvelse er uændrede. Der skal lægges særlig vægt på at sikre, at frihedsberøvelsens varighed er forholdsmæssig, og at den bringes til ophør, så snart der ikke længere er grund til at tro, at ansøgeren ikke vil opfylde den forpligtelse, der er pålagt vedkommende. Ansøgeren skal også gøres opmærksom på den pågældende forpligtelse og følgerne af ikke at opfylde den.
3. Forbedre udsigterne for ansøgere til at blive integreret i EU - adgang til arbejdsmarkedet

- Forslaget afkorter tidsrammen for at få adgang til arbejdsmarkedet fra senest ni måneder til senest seks måneder efter datoen for indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse, når der ikke er truffet en administrativ afgørelse om ansøgningen i overensstemmelse med forslaget til forordning om asylprocedurer, og forsinkelsen ikke skyldes ansøgeren (artikel 15, stk. 1, nr. 1)). Dette afstemmer ansøgernes adgang til arbejdsmarkedet med varigheden af proceduren for realitetsbehandlingen af ansøgningen i overensstemmelse med forslaget til forordning om asylprocedurer. Så snart ansøgeren får adgang til arbejdsmarkedet, bør det specifikt anføres på den pågældendes identitetsdokument (artikel 15, stk. 5).
- En tidligere adgang til arbejdsmarkedet er med til at forbedre ansøgernes udsigter til at blive integreret og mindske modtagelsesudgifterne, navnlig i tilfælde, hvor den pågældende sandsynligvis vil blive indrømmet international beskyttelse. Dette forslag sætter således medlemsstaterne i stand til at give adgang til arbejdsmarkedet på et tidligere tidspunkt. Medlemsstaterne opfordres til at give adgang til arbejdsmarkedet **senest tre måneder efter indgivelsen af ansøgningen**, når ansøgningen sandsynligvis er velbegrunderet, herunder når behandlingen heraf derfor er blevet opprioriteret.
- På den anden side udelukker forslaget ansøgere, som ikke forventes at blive indrømmet international beskyttelse, fordi deres ansøgninger sandsynligvis ikke er velbegrunderede, fra at få adgang til arbejdsmarkedet (artikel 15, stk. 1, nr. 2)). En ansøger, hvis ansøgning er ved at blive realitetsbehandlet ved brug af en fremskyndet procedure, fordi ansøgeren har tilbageholdt relevante faktuelle oplysninger eller tydeligvis har fremlagt falske erklæringer eller falsk information eller dokumentation, kun har fremsat ansøgningen for at forsinke eller hindre en afgørelse om tilbagesendelse, er fra et sikkert oprindelsesland eller af alvorlige årsager anses for at udgøre en fare for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden i overensstemmelse med forordningen om asylprocedurer, falder inden for denne kategori.
- I dette forslag præciseres det, at **når der er givet adgang til arbejdsmarkedet, skal der også være reel adgang**. Hvis forholdene reelt forhindrer en ansøger i at søge et job, bør adgangen til arbejdsmarkedet ikke anses for at være reel. Arbejdsmarkedstest, der anvendes til at give egne statsborgere eller andre unionsborgere eller tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i den pågældende medlemsstat forrang bør ikke forhindre ansøgere i reelt at få adgang til arbejdsmarkedet (artikel 15).
- Det foreslås, at når der er givet adgang til arbejdsmarkedet, bør ansøgere være berettiget til et **fælles sæt rettigheder, der sikrer dem ret til ligebehandling i forhold til medlemsstatens egne statsborgere** i lighed med andre tredjelandstatsborgere, der arbejder inden for EU (f.eks. under direktivet om en kombineret tilladelse¹⁶ eller direktivet om sæsonarbejdere¹⁷). Det anføres specifikt, at retten til ligebehandling ikke giver ret til ophold i de tilfælde, hvor ansøgerens ansøgning om international beskyttelse er blevet afvist (artikel 15, stk. 3).
- Arbejdsforhold som omhandlet i dette direktiv omfatter mindst løn og afskedigelse, arbejdsmiljø, arbejdstid og ferie under hensyntagen til gældende kollektive overenskomster. Forslaget sikrer også ansøgere ligebehandling, hvad angår

¹⁶ EUT L 343 af 23.12 2011, s. 1.

¹⁷ EUT L 94 af 28.3 2014, s. 375.

foreningsfrihed og friheden til at være medlem af en organisation, uddannelse, anerkendelse af erhvervskvalifikationer og socialsikring (artikel 15, stk. 3).

- Forslaget gør det muligt at begrænse ligebehandlingen i forbindelse med **almen og erhvervsmæssig uddannelse** til alene den type uddannelse, der er direkte knyttet til en specifik beskæftigelsesaktivitet. **De sociale sikringsgrene** er defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.¹⁸ Forslaget giver også mulighed for at begrænse ligebehandlingen af ansøgere i forbindelse med **familieydelse og arbejdsløshedsunderstøttelse**. Arbejdsløse ansøgere har ret til de modtagelsesforhold, der er fastsat bestemmelse om i dette direktiv (artikel 15, stk. 3).

¹⁸ EUT L 166 af 30.4.2004, s. 18.

Bruxelles, den **XXX**
[...](2016) **XXX** draft

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse
(omarbejdning)**

↓ 2013/33/EU

2016/0222 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78,
stk. 2, litra f),
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁹,
under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁰,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

↓ 2013/33/EU betragtning 1
(tilpasset)

- (1) Der skal foretages en række ~~indholdsmæssige~~ ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU²¹ ~~2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne²²~~. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.

↓ 2013/33/EU betragtning 2
(tilpasset)

- (2) En fælles asylpolitik, herunder et fælles europæisk asylsystem , som er baseret på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling som suppleret ved New Yorkprotokollen af 31. januar 1967, er en grundlæggende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre

¹⁹ EUT C [...], [...], s. [...].

²⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

²² ~~EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18.~~

et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for alle, der på grund af omstændighederne berettiget søger beskyttelse i Unionen ☒ , og derved bekræfte princippet om non-refoulement ☒ . En sådan politik bør bygge på princippet om solidaritet og en retfærdig ansvarsfordeling, herunder af de finansielle følger, mellem medlemsstaterne.

↓ ny

- (3) Det fælles europæiske asylsystem er baseret på et system med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for ansøgere om international beskyttelse, og fælles standarder for asylprocedurer, modtagelsesforhold og procedurer i forbindelse med personer, der indrømmes international beskyttelse, og deres rettigheder. Trods de betydelige fremskridt, der er blevet gjort, hvad angår udviklingen af det fælles europæiske asylsystem, er der stadig væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår de typer procedurer, der anvendes, de modtagelsesforhold, der tilbydes ansøgere, anerkendelsesprocenten og den type beskyttelse, der gives til personer, der indrømmes international beskyttelse. Disse forskelle udgør vigtige drivkræfter for sekundære bevægelser og underminerer målet om at sikre, at alle ansøgere behandles ens, uanset hvor i Unionen de ansøger.

↓ 2013/33/EU betragtning 3
(tilpasset)

- ~~(3) Det Europæiske Råd nåede på sit ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. 16. oktober 1999 til enighed om at arbejde i retning af at oprette et fælles europæisk asylsystem, som bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen"), hvorved non-refoulement-princippet bekræftedes. Første fase af et fælles europæisk asylsystem blev fuldført med vedtagelsen af de relevante retlige instrumenter, herunder direktiv 2003/9/EF, som foreskrevet i traktaterne.~~

↓ 2013/33/EU betragtning 4
(tilpasset)

- ~~(4) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. november 2004 Haagprogrammet, som fastsætter de mål, der skal realiseres på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i perioden 2005-2010. I den forbindelse opfordredes Kommissionen i Haagprogrammet til at afslutte evalueringen af førstefaseinstrumenterne og at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet andenfaseinstrumenterne og foranstaltningerne.~~

~~(5) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 10.-11. december 2009 Stockholmprogrammet, som bekræftede forpligtelsen til målet om senest i 2012 at oprette et fælles område for beskyttelse og solidaritet, som er baseret på en fælles asylprocedure og en ensartet status for de personer, der er blevet indrømmet international beskyttelse, og som bygger på høje standarder for beskyttelse samt retfærdige og effektive procedurer. Det fastlægges endvidere i Stockholmprogrammet, at det er altafgørende, at personer, uanset i hvilken medlemsstat deres ansøgning om international beskyttelse er indgivet, tilbydes behandling på et tilsvarende niveau med hensyn til modtagelsesforhold.~~

(4) Kommissionen understregede i sin meddelelse af 6. april 2016 om en reform af det fælles europæiske asylsystem og om fremme af lovlige migrationsveje til Europa²³ behovet for at styrke og yderligere harmonisere det fælles europæiske asylsystem. Den fastsatte også en række muligheder for at forbedre asylsystemet, nemlig ved at indføre et bæredygtigt og retfærdigt system for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for ansøgere om international beskyttelse, styrke Eurodacsystemet, opnå større konvergens i Unionens asylsystem, forhindre sekundære bevægelser inden for Unionen og fastsætte et nyt mandat for Den Europæiske Unions Asylagentur. Derved efterkom den opfordringer fremsat af Det Europæiske Råd på mødet den 18.-19. februar 2016²⁴ og den 17.-18. marts 2016²⁵ om at gøre fremskridt hen imod en reform af Unionens gældende rammer for at sikre en human og effektiv asylpolitik. Den foreslår desuden en vej fremad i overensstemmelse med den samlede tilgang til migration, som Europa-Parlamentet fastsatte i sin initiativbetænkning af 12. april 2016.

(5) Modtagelsesforholdene varierer fortsat betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, både hvad angår den måde, hvorpå modtagelsessystemet er organiseret, og de standarder, der tilbydes ansøgere. Det vedvarende problem i visse medlemsstater med at sikre overholdelse af de modtagelsesstandarder, der kræves for at sikre ansøgere en værdig behandling, har bidraget til at pålægge nogle få medlemsstater en uforholdsmæssig stor byrde, fordi de har generelt høje modtagelsesstandarder, men som så er kommet under pres for at mindske disse standarder. Mere ensartede modtagelsesstandarder, der fastsættes på passende niveau i alle medlemsstater, vil være med til at sikre en mere værdig behandling og en mere retfærdig fordeling af ansøgere på tværs af Unionen.

²³ COM(2016) 197 final.

²⁴ EUCO 19.2.2016, SN 1/16.

²⁵ EUCO 12/1/2016.

↓ 2013/33/EU betragtning 6
(tilpasset)

- (6) Der bør mobiliseres ressourcer fra ~~Den Europæiske Flygtningefond~~ ☒ Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden ☒ og ~~Det~~ ☒ Den ☒ Europæiske ~~Asylstøttekontor~~ ☒ Unions Asylagentur ☒ for at yde tilstrækkelig støtte til medlemsstaternes indsats med gennemførelsen af de standarder, der er fastsat i ~~anden fase af det fælles europæiske asylsystem~~ ☒ dette direktiv ☒, særligt ☒ herunder ☒ til de medlemsstater, der er udsat for et særligt og uforholdsmæssigt stort pres på deres asylsystemer, navnlig på grund af deres geografiske beliggenhed eller demografiske situation.

↓ 2013/33/EU betragtning 7
(tilpasset)

- ~~(7) I lyset af resultaterne af de evalueringer, der er foretaget af førstefaseinstrumenternes gennemførelse, er det hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at bekræfte de principper, der ligger til grund for direktiv 2003/9/EF, med henblik på at sikre bedre modtagelsesforhold for ansøgere om international beskyttelse ("ansøgere").~~

↓ 2013/33/EU betragtning 8
⇒ ny

- (7) For at sikre ligebehandling af ansøgere overalt i Unionen bør dette direktiv finde anvendelse i alle faser af og på alle former for procedurer, der vedrører ansøgninger om international beskyttelse, og på alle centre og faciliteter, hvor ansøgere indkvarteres, og så længe de har ret til at forblive på medlemsstaternes område som ansøgere. ⇒ Det er nødvendigt at præcisere, at der skal stilles materielle modtagelsesforhold til rådighed for ansøgere fra det tidspunkt, hvor de pågældende udtrykker ønske om at ansøge om international beskyttelse til medarbejdere i den besluttende myndighed samt medarbejdere i andre myndigheder, der er udpeget som værende kompetente til at modtage og registrere ansøgninger, eller som bistår den besluttende myndighed med at modtage sådanne ansøgninger, jf. forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen]. ⇐

↓ ny

- (8) Hvis en ansøger opholder sig i en anden medlemsstat end den, som den pågældende er forpligtet til at opholde sig i, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], bør ansøgeren ikke have ret til de modtagelsesforhold, der er fastsat i artikel 14-17.

↓ 2013/33/EU betragtning 10

- (9) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af forpligtelserne i henhold til folkeretlige instrumenter, som de er parter i.

↓ 2013/33/EU betragtning 11 og 12 (tilpasset)

- (10) Der bør for modtagelse af ansøgere fastsættes ~~standarder~~ standardforhold , som vil kunne sikre dem en værdig levestandard og ensartede levevilkår i alle medlemsstaterne. Harmoniseringen af modtagelsesforholdene for ansøgere bør medvirke til at begrænse sekundære bevægelser blandt ansøgere som følge af forskellene mellem modtagelsesforholdene.

↓ ny

- (11) For at sikre, at ansøgere er opmærksomme på følgerne af at forsvinde, bør medlemsstaterne informere ansøgerne på ensartet vis snarest muligt og senest, når de indgiver deres ansøgning, om alle de forpligtelser, ansøgere skal opfylde i forbindelse med deres modtagelsesforhold, herunder omstændigheder, der kan begrænse adgangen til materielle modtagelsesforhold, og om andre ydelser.

↓ 2013/33/EU betragtning 13 (tilpasset)

- ~~(13) Med henblik på at sikre, at alle ansøgere om international beskyttelse behandles lige, og at sikre overensstemmelse med gældende EU-ret på asylområdet, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidier beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse²⁶, bør nærværende direktivs anvendelsesområde udvides til at omfatte ansøgere om subsidier beskyttelse.~~

↓ ny

- (12) Harmoniserede EU-regler om de dokumenter, der skal udstedes til ansøgere, gør det sværere for ansøgere på uautoriseret vis at bevæge sig rundt inden for Unionen. Det skal præciseres, at medlemsstaterne kun bør udstede et rejsedokument til ansøgere, når tungtvejende humanitære årsager eller andre bydende nødvendige årsager kræver det. Gyldigheden af rejsedokumenter bør også begrænses efter formålet og til den varighed, der er nødvendig i forhold til årsagen til deres udstedelse. Tungtvejende

²⁶ EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60.

humanitære årsager kan for eksempel være, hvis en ansøger er nødt til at rejse til en anden stat med henblik på lægebehandling eller for at besøge slægtninge under særlige omstændigheder såsom besøg hos nære slægtninge, som er alvorligt syge, eller deltage i nære slægtnings bryllup eller begravelse. Andre bydende nødvendige årsager kan bl.a. være situationer, hvor ansøgere, som har fået adgang til arbejdsmarkedet, skal foretage vigtige rejseaktiviteter i arbejdsøjemed, hvor ansøgere skal rejse som en del af studieplanerne, eller hvor mindreårige rejser med deres plejefamilie.

- (13) Ansøgere har ikke ret til at vælge, hvilken medlemsstat de vil indgive deres ansøgning i. En ansøger skal ansøge om international beskyttelse i enten den medlemsstat, hvori den pågældende først indrejste, eller hvis vedkommende har lovligt ophold, i den medlemsstat, hvor personen har lovligt ophold eller lovlig bopæl. Det er mindre sandsynligt, at en ansøger, der ikke har opfyldt denne forpligtelse, efter at det er blevet afgjort, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], vil få lov til at opholde sig i den medlemsstat, hvor ansøgningen blev fremsat, og det derfor er mere sandsynligt, at den pågældende vil forsvinde. Den pågældendes færden bør derfor nøje overvåges.
- (14) Ansøgere skal opholde sig i den medlemsstat, hvor de har fremsat en ansøgning eller i den medlemsstat, hvortil de blev overført, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen]. Hvis en ansøger er forsvundet fra denne medlemsstat og uden tilladelse er rejst til en anden medlemsstat, er det vigtigt med henblik på at sikre et velfungerende fælles europæisk asylsystem, at ansøgeren hurtigt sendes tilbage til den medlemsstat, hvor den pågældende skal opholde sig. Indtil overførslen finder sted, er der risiko for, at ansøgeren forsvinder, og den pågældendes færden bør derfor nøje overvåges.
- (15) Det forhold, at en ansøger tidligere er forsvundet til en anden medlemsstat, udgør en vigtig faktor, når risikoen for, at ansøgeren kan forsvinde, skal vurderes. For at sikre, at ansøgeren ikke forsvinder igen, men fortsat står til rådighed for de kompetente myndigheder, når ansøgeren er blevet sendt tilbage til den medlemsstat, hvor den pågældende skal opholde sig, bør den pågældendes færden nøje overvåges.
- (16) Medlemsstaterne bør af almene hensyn og af hensyn til den offentlige orden, med henblik på en hurtig behandling og effektiv overvågning af en ansøgers ansøgning om international beskyttelse, med henblik på en hurtig behandling og effektiv overvågning af proceduren for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], eller for effektivt at forhindre ansøgeren i at forsvinde om nødvendigt boligplacere ansøgeren et bestemt sted såsom i et asylcenter, et privat hus, en privat lejlighed, på et hotel eller i andre lokaler, der egner sig til indkvartering af ansøgere. Det kan være nødvendigt at træffe en sådan afgørelse for at forhindre ansøgeren i at forsvinde, navnlig i de tilfælde, hvor den pågældende ikke har opfyldt sin forpligtelse til: at fremsætte en ansøgning i den medlemsstat, som vedkommende først indrejste i på irregulær vis eller lovligt indrejste i, at blive i den medlemsstat, hvor den pågældende skal opholde sig, eller, hvis ansøgeren er blevet sendt tilbage til den medlemsstat, hvor vedkommende skal opholde sig efter at være forsvundet til en anden medlemsstat. Hvis ansøgeren har ret

til materielle modtagelsesforhold, bør adgangen til sådanne materielle modtagelsesforhold også være betinget af, at ansøgeren opholder sig dette bestemte sted.

(17) Er der grund til at tro, at der er risiko for, at en ansøger kan forsvinde, bør medlemsstaterne give ansøgeren meldepligt hos de kompetente myndigheder så hyppigt, som det er nødvendigt for at overvåge, at ansøgeren ikke forsvinder. For at afskrække ansøgere fra at forsvinde igen bør medlemsstaterne også kunne give adgang til materielle modtagelsesforhold alene i form af naturalier, når ansøgeren har ret til sådanne modtagelsesforhold.

(18) Alle afgørelser om at begrænse en ansøgers bevægelsesfrihed skal baseres på den berørte persons individuelle adfærd og særlige situation, idet der tages hensyn til alle ansøgers særlige modtagelsesbehov og proportionalitetsprincippet. Ansøgere skal informeres behørigt om sådanne afgørelser og følgerne af ikke at efterkomme dem.

(19) I lyset af de alvorlige følger for ansøgere, der er forsvundet, eller som anses for at være i risiko for at forsvinde, bør betydningen af det at forsvinde defineres, således at det omfatter både en overlagt handling for at undgå de gældende asylprocedurer og de faktiske omstændigheder ved ikke at stå til rådighed for de relevante myndigheder, bl.a. ved at forlade det område, hvor ansøgeren skal opholde sig.

↓ 2013/33/EU betragtning 15
(tilpasset)
⇒ ny

(20) Frihedsberøvelse af ansøgere bør ske i overensstemmelse med det underliggende princip om, at en person ikke bør frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende søger international beskyttelse, navnlig i overensstemmelse med medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser og artikel 31 i Genèvekonventionen. Ansøgere må kun frihedsberøves under ☒ de ☒ meget klart afgrænsede ganske særlige omstændigheder fastlagt i dette direktiv og i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet for så vidt angår både frihedsberøvelsens form og formål. ⇒ Frihedsberøvelse af ansøgere i medfør af dette direktiv bør kun ske ved skriftlig afgørelse truffet af retlige eller administrative myndigheder med angivelse af begrundelsen for afgørelsen, herunder i de tilfælde, hvor en person allerede er frihedsberøvet, når den pågældende fremsætter ansøgning om international beskyttelse. ⇐ Frihedsberøves en ansøger, bør vedkommende have effektiv adgang til de nødvendige processuelle garantier såsom domstolsprøvelse ved en national retsinstans.

↓ ny

(21) Hvis en ansøger er blevet boligplaceret et bestemt sted, men ikke har opfyldt denne forpligtelse, skal der foreligge en påvist risiko for, at ansøgeren kan forsvinde, for at den pågældende kan frihedsberøves. Under alle omstændigheder skal der lægges

særlig vægt på at sikre, at frihedsberøvelsens varighed er forholdsmæssig, og at den ophører, så snart ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse, eller der ikke længere er grund til at tro, at den pågældende ikke vil opfylde denne forpligtelse. Ansøgeren skal også være blevet gjort bekendt med den pågældende forpligtelse og følgerne af ikke at opfylde den.

↓ 2013/33/EU betragtning 16

- (22) For så vidt angår de administrative procedurer i forbindelse med grundene til frihedsberøvelse kræver begrebet "rettidig omhu" som et minimum, at medlemsstaterne træffer konkrete og meningsfyldte foranstaltninger for at sikre, at den tid, der er nødvendig for at undersøge grundene til frihedsberøvelse, er så kort som muligt, og at der reelt er mulighed for, at en sådan undersøgelse kan gennemføres korrekt på den kortest mulige tid. Frihedsberøvelse må ikke vare længere, end det med rimelighed er nødvendigt for at afslutte de relevante procedurer.
-

↓ 2013/33/EU betragtning 17

- (23) De grunde til frihedsberøvelse, der er fastsat i dette direktiv, berører ikke andre grunde til frihedsberøvelse, herunder grunde til frihedsberøvelse inden for rammerne af straffesager, der finder anvendelse i henhold til national ret, og som ikke har forbindelse til tredjelandstatsborgerens eller den statsløse persons ansøgning om international beskyttelse.
-

↓ 2013/33/EU betragtning 18

⇒ ny

- (24) Frihedsberøvede ansøgere bør behandles med fuld respekt for den menneskelige værdighed, og deres modtagelse bør tilrettelægges således, at deres behov i denne situation tilgodeses. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at ⇒ artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ⇐ artikel 37 i De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder anvendes.
-

↓ 2013/33/EU betragtning 19

- (25) Der kan være tilfælde, hvor det i praksis ikke er muligt øjeblikkeligt at sikre visse modtagelsesgarantier ved frihedsberøvelse, f.eks. på grund af den geografiske beliggenhed eller specifikke struktur af faciliteten til brug for frihedsberøvelse. Enhver fravigelse fra disse garantier bør dog være midlertidig og bør kun finde sted under de omstændigheder, der er anført i dette direktiv. Fravigelser bør kun finde sted under ganske særlige omstændigheder og bør være behørigt begrundede og tage hensyn til forholdene i den enkelte sag, herunder alvoren af fravigelsen samt dens varighed og konsekvens for den pågældende ansøger.

↓ 2013/33/EU betragtning 20

- (26) Med henblik på bedre at sikre ansøgerens fysiske og mentale integritet bør frihedsberøvelse være en foranstaltning, der anvendes som sidste udvej, og som kun må anvendes, når alle ikkefrihedsberøvende alternativer til frihedsberøvelse er blevet tilstrækkeligt undersøgt. Eventuelle alternativer til frihedsberøvelse skal overholde ansøgeres grundlæggende menneskerettigheder.

↓ 2013/33/EU betragtning 21

- (27) For at sikre overholdelsen af de processuelle garantier, der består i, at de pågældende skal have mulighed for at kontakte organisationer eller grupper af personer, som yder juridisk bistand, bør der tilvejebringes oplysninger om sådanne organisationer og grupper af personer.

↓ 2013/33/EU betragtning 22

- (28) Når medlemsstaterne træffer afgørelse om indkvarteringsordninger, bør de tage passende hensyn til barnets tarv samt til særlige omstændigheder i forbindelse med enhver ansøger, der er afhængig af familiemedlemmer eller andre nære slægtninge som f.eks. ugifte mindreårige søskende, der allerede befinder sig i medlemsstaten.

↓ 2013/33/EU betragtning 14

- (29) Modtagelse af personer med særlige modtagelsesbehov bør være et væsentligt anliggende for de nationale myndigheder for at sikre, at modtagelsen tilrettelægges specielt med henblik på at tilgodese deres særlige modtagelsesbehov.

↓ 2013/33/EU betragtning 9
⇒ ny

- (30) Medlemsstaterne bør ved anvendelsen af dette direktiv tilstræbe at sikre fuld overholdelse af principperne om barnets tarv og familiens enhed i overensstemmelse med henholdsvis Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. ⇒ Modtagelsesforholdene skal være tilpasset mindreåriges særlige situation, uanset om de er uledsagede eller sammen med familien, under behørig hensyntagen til deres sikkerhed og fysiske og følelsesmæssige omsorg på en måde, der fremmer deres generelle udvikling. ⇐

↓ ny

(31) Medlemsstaterne bør sikre, at ansøgere modtager den nødvendige lægebehandling, som mindst skal omfatte akut lægehjælp og nødvendig behandling af sygdomme, herunder alvorlige mentale forstyrrelser. Af hensyn til folkesundheden, hvad angår sygdomsforebyggelse og beskyttelse af de enkelte ansøgers sundhed, bør ansøgernes adgang til lægehjælp også omfatte forebyggende lægebehandling såsom vaccinationer. Medlemsstaterne kan af hensyn til folkesundheden kræve helbredsundersøgelser for ansøgere. Resultaterne af helbredsundersøgelser bør ikke påvirke vurderingen af ansøgninger om international beskyttelse, som altid skal foretages på et objektivt, upartisk og individuelt grundlag, jf. forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen].

(32) En ansøgers ret til materielle modtagelsesforhold i medfør af dette direktiv kan begrænses under bestemte omstændigheder, for eksempel hvis en ansøger er forsvundet fra den medlemsstat, hvor den pågældende skal opholde sig. Medlemsstaterne bør dog under alle omstændigheder sikre adgangen til lægebehandling og en værdig levestandard for ansøgere, jf. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder, navnlig ved at sørge for ansøgerens underhold og dække den pågældendes grundlæggende behov, hvad angår både fysisk sikkerhed og værdighed og menneskelige relationer, under behørig hensyntagen til personens iboende sårbarhed som ansøger om international beskyttelse og den pågældende families eller omsorgspersons sårbarhed. Der skal også tages behørigt hensyn til ansøgere med særlige modtagelsesbehov. Der skal tages hensyn til børns særlige behov, navnlig hvad angår overholdelse af deres ret til uddannelse og adgang til lægebehandling. Når en mindreårig opholder sig i en anden medlemsstat end den, vedkommende skal opholde sig i, bør medlemsstaterne give den mindreårige adgang til passende uddannelsesmæssige aktiviteter, indtil den pågældende overføres til den ansvarlige medlemsstat. Der bør tages hensyn til de særlige behov hos kvindelige ansøgere, der har været udsat for kønsbestemte overgreb, herunder ved, under de forskellige faser af asylproceduren, at sikre adgang til lægebehandling, juridisk bistand og passende traumerådgivning og psykosocial bistand.

(33) Anvendelsesområdet for definitionen af familiemedlem bør afspejle virkeligheden, hvad angår de nuværende migrationstendenser, hvor ansøgere ofte ankommer til medlemsstaternes område efter en længere periode i transit. Definitionen bør derfor omfatte familier, der er dannet uden for oprindelseslandet, men inden deres ankomst til medlemsstaternes område.

↓ 2013/33/EU betragtning 23
⇒ ny

(34) For at fremme ansøgers uafhængighed og begrænse væsentlige forskelle mellem medlemsstaterne er det vigtigt at fastlægge klare regler for ansøgers adgang til arbejdsmarkedet ⇒ og sikre, at denne adgang er reel ved ikke at fastsætte betingelser, der effektivt hindrer en ansøger i at søge arbejde. Arbejdsmarkedstest, der anvendes til

at give fortrinsret til egne statsborgere, andre unionsborgere eller tredjelandstatsborgere med lovligt ophold i den berørte medlemsstat, bør ikke forhindre ansøgere i reelt at få adgang til arbejdsmarkedet og bør gennemføres med forbehold af princippet om præference for unionsborgere som udtrykt i de relevante bestemmelser i de relevante tiltrædelsesakter. ↩

↓ ny

- (35) Den maksimale tidsramme for adgang til arbejdsmarkedet bør afstemmes efter varigheden af proceduren for realitetsbehandlingen af ansøgningen. For at øge ansøgernes udsigt til at blive integreret og klare sig selv opfordres der til at give tidligere adgang til arbejdsmarkedet, hvis ansøgningen forventes at være velbegrunder, herunder når behandlingen af den er blevet prioriteret, jf. forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen]. Medlemsstaterne bør derfor overveje at mindske det tidsrum mest muligt for at sikre, at ansøgere har adgang til arbejdsmarkedet senest 3 måneder efter datoen for indgivelsen af ansøgningen, når denne forventes at være velbegrunder. Medlemsstaterne bør dog ikke give ansøgere, hvis ansøgning om international beskyttelse forventes at være ubegrundet, og for hvilken der anvendes en fremskyndet behandlingsprocedure, adgang til arbejdsmarkedet.
- (36) Når ansøgere får adgang til arbejdsmarkedet, bør de være berettiget til et sæt fælles rettigheder, der sikrer dem ligebehandling i forhold til landets statsborgere. Arbejdsforholdene bør være i overensstemmelse med kravene, hvad angår i det mindste løn og afskedigelse, arbejdsmiljø samt arbejdstid og ferie, idet der tages hensyn til gældende kollektive overenskomster. Ansøgere bør også sikres ligebehandling, hvad angår foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en organisation, uddannelse, anerkendelse af erhvervskvalifikationer og socialsikring.
- (37) En medlemsstat bør anerkende de erhvervskvalifikationer, en ansøger har opnået i en anden medlemsstat på samme måde som en unionsborgers erhvervskvalifikationer og bør tage hensyn til de kvalifikationer, der er opnået i et tredjeland, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF²⁷. Det skal også overvejes at træffe særlige foranstaltninger med henblik på effektivt at klare de praktiske problemer, ansøgere støder på i forbindelse med bekræftelse af ægtheden af deres udenlandske eksamensbevis, certifikater eller andet bevis for formelle kvalifikationer, navnlig som følge af den manglende dokumentation og deres manglende mulighed for at betale udgifterne til anerkendelsesprocedurer.
- (38) Definitionen af sociale sikringsgrene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004²⁸ bør anvendes.

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

(39) Da ansøgernes ophold muligvis er af midlertidig art, og med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1231/2010 bør medlemsstaterne kunne udelukke familieydelse og arbejdsløshedsunderstøttelse fra ligebehandlingen af ansøgere og deres egne statsborger og bør kunne begrænse anvendelsen af princippet om ligebehandling i forbindelse med uddannelse. Retten til foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en organisation kan også begrænses ved at udelukke ansøgere fra at deltage i administrationen af bestemte organer og fra udøvelse af offentlige hverv.

(40) EU-retten begrænser ikke medlemsstaternes beføjelse til at tilrettelægge deres socialsikringsordninger. Da der ikke er sket en harmonisering på EU-plan, er det op til hver enkelt medlemsstat at fastsætte betingelserne for at få socialsikringsydelse og disse ydelsers størrelse og varighed. Ved udøvelsen af denne beføjelse bør medlemsstaterne dog overholde EU-retten.

↓ 2013/33/EU betragtning 24
(tilpasset)
⇒ ny

(41) For at sikre, at den materielle ~~⇒ modtagelsesforhold~~ ~~↔ bistand~~ til ansøgere overholder principperne i dette direktiv, er det nødvendigt ~~⇒ yderligere at præcisere arten af disse forhold, herunder ikke kun indkvartering, kost og tøj, men også andre vigtige fornødenheder end fødevarer såsom hygiejneartikler. Det er også nødvendigt~~ ~~↔, at medlemsstaterne fastsætter~~ ~~⊗ omfanget af~~ ~~⊗~~ ~~⇒ de materielle modtagelsesforhold, der ydes i form af kontantydelse eller værdikuponer~~ ~~↔ niveauet af en sådan bistand på grundlag af relevante referencer~~ ~~⇒ for at sikre passende levevilkår for landets statsborgere såsom minimumsindkomstydelse, mindstelønninger, minimumspensioner, arbejdsløshedsunderstøttelse og bistandsydelse~~ ~~↔. Dette betyder ikke, at det beløb, der tildeles, bør være det samme som for egne statsborgere. Medlemsstaterne kan indrømme ansøgere en mindre gunstig behandling end egne statsborgere som omhandlet i dette direktiv.~~

↓ 2013/33/EU betragtning 25
(tilpasset)
⇒ ny

(42) ~~⇒ For at begrænse misbrug af modtagelsessystemet bør medlemsstaterne kunne give adgang til materielle modtagelsesforhold, udelukkende i det omfang ansøgere ikke har tilstrækkelige midler til at sørge for sig selv. Ved vurderingen af en ansøgers ressourcer og krav om, at en ansøger skal dække eller bidrage til de materielle modtagelsesforhold, bør medlemsstaterne overholde proportionalitetsprincippet og tage hensyn til ansøgerens individuelle forhold og behovet for at respektere den pågældendes værdighed eller personlige integritet, herunder ansøgerens særlige modtagelsesbehov. Det bør ikke kræves, at ansøgere skal dække eller bidrage til dækningen af udgifterne til den lægebehandling, de har behov for.~~ ~~↔ Misbrug af modtagelsessystemet bør~~ ~~⊗ også~~ ~~⊗ hindres ved at specificere de omstændigheder, under hvilke~~ ~~de materielle modtagelsesforhold~~ ~~⇒ indkvartering, kost, tøj og andre vigtige fornødenheder end fødevarer~~ ~~↔, der stilles til rådighed for ansøgere~~ ~~⇒ i form af kontantydelse eller værdikuponer, kan erstattes af modtagelsesforhold i form af~~

naturalier, og de omstændigheder, hvorunder lommepenge ⇐ kan indskrænkes eller inddrages samtidig med, at der sikres en værdig levestandard for alle ansøgere.

↓ 2013/33/EU betragtning 26
⇒ ny

(43) ⇒ Medlemsstaterne bør indføre hensigtsmæssig vejledning, overvågning og kontrol af deres modtagelsesforhold. For at sikre sammenlignelige levevilkår bør medlemsstaterne i forbindelse med deres overvågnings- og kontrolsystemer tage hensyn til de operationelle standarder for modtagelsesforhold og særlige indikatorer, som [Det Europæiske Asylstøttekontor/Den Europæiske Unions Asylagentur] har udviklet. ⇐ Det bør sikres, at de nationale modtagelsessystemer og samarbejdet mellem medlemsstaterne med hensyn til modtagelse af ansøgere fungerer effektivt ⇒, herunder via Unionens net af modtagelsesmyndigheder som er oprettet af [Det Europæiske Asylstøttekontor/Den Europæiske Unions Asylagentur]. ⇐

↓ 2013/33/EU betragtning 27

(44) Der bør tilskyndes til passende koordinering mellem de kompetente myndigheder med hensyn til modtagelse af ansøgere, og der bør derfor gøres en indsats for at fremme et harmonisk forhold mellem lokalsamfundene og indkvarteringscentre.

↓ ny

(45) Erfaringerne viser, at der er behov for beredskabsplaner for at sikre en passende modtagelse af ansøgere, i tilfælde hvor medlemsstaterne oplever et uforholdsmæssigt stort antal ansøgere om international beskyttelse. Det skal regelmæssigt kontrolleres og vurderes, om medlemsstaternes beredskabsplaner er hensigtsmæssige.

↓ 2013/33/EU betragtning 28

(46) Medlemsstaterne bør have beføjelser til at indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser for tredjelandsstatsborgere og statsløse, der anmoder en medlemsstat om international beskyttelse.

↓ 2013/33/EU betragtning 29
(tilpasset)

~~(47)~~ Medlemsstaterne opfordres ~~derfor også~~ til at anvende dette direktivs bestemmelser i forbindelse med procedurer for behandling af ansøgninger om andre former for beskyttelse end den, der følger af ~~direktiv 2011/95/EU forordning (EU) XXX/XXX~~ [kvalifikationsforordningen].

↓ 2013/33/EU betragtning 30
⇒ ny

- (48) Gennemførelsen af dette direktiv bør evalueres med jævne mellemrum.
⇒ Medlemsstaterne bør sende de nødvendige oplysninger til Kommissionen, således at den kan opfylde sine rapporteringsforpligtelser. ⇐

↓ 2013/33/EU betragtning 31
(tilpasset)

- (49) Målet for dette direktiv, nemlig indførelse af standarder for ~~modtagelse af~~ modtagelsesforhold for ansøgere i medlemsstaterne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål

↓ 2013/33/EU betragtning 32

- (50) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter²⁹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiveren, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

↓ 2013/33/EU betragtning 33
(tilpasset)

- ~~(33) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.~~

↓ ny

- (51) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske

²⁹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

Unions funktionsmåde, har disse medlemsstater meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv].

ELLER

(51) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.]

ELLER

(51) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.]

(52) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland (ved skrivelse af) meddelt, at landet ikke deltager i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.]

ELLER

(51) [I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige (ved skrivelse af) meddelt, at landet ikke deltager i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.]

(52) [I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

↓ 2013/33/EU betragtning 34

- (52) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

↓ 2013/33/EU betragtning 35

- (53) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Dette direktiv tilsigter især, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud, og at anvendelsen af artikel 1, 4, 6, 7, 18, 21, 24 og 47 i chartret fremmes, og skal gennemføres i overensstemmelse hermed.

↓ 2013/33/EU betragtning 36
(tilpasset)

- (54) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national lovgivning bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til det tidligere direktiv ~~2003/9/EF~~. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af ~~sidstnævnte~~ det tidligere direktiv.

↓ 2013/33/EU betragtning 37
(tilpasset)

- (55) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I ~~H. del B.~~ angivne frist for gennemførelse i national lovgivning af direktivet ~~2003/9/EF~~ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I

⊗ GENSTAND ⊗ ~~FORMÅL~~, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Formål

~~Formålet med dette direktiv er at indføre~~ ⊗ fastsætter ⊗ standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse ("ansøgere") i medlemsstaterne.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

~~1) a)~~ "ansøgning om international beskyttelse": en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel ~~2, litra b), i direktiv 2011/95/EU~~ [4, stk. 2, litra a),] i ~~forordning (EU) XXX/XXX~~³⁰ [procedureforordningen]

~~2) b)~~ "ansøger": ⇒ en ansøger som defineret i artikel [4, stk. 2, litra b),] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen] ~~↔ en tredjelandstatsborger eller statsløs person, der har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er taget endelig stilling til~~

~~3) e)~~ "familiemedlemmer": ⇒ familiemedlemmer som defineret i artikel [2, stk. 9,] i forordning (EU) XXX/XXX³¹ [kvalifikationsforordningen] ~~↔ for så vidt familien allerede eksisterede i hjemlandet, følgende medlemmer af ansøgerens familie, der befinder sig i samme medlemsstat i forbindelse med ansøgningen om international beskyttelse:~~

~~ansøgerens ægtefælle eller dennes ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats lovgivning eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens udlændingelov~~

³⁰ EUT C [...], [...], s. [...].

³¹ EUT C [...], [...], s. [...].

~~mindreårige børn af par som omhandlet i første led eller af ansøgeren, på betingelse af at de er ugifte, uanset om de er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret, som fastsat i national ret~~

~~faderen, moderen eller en anden voksen, som i henhold til lov eller ifølge praksis i den pågældende medlemsstat er ansvarlig for ansøgeren, hvis den pågældende ansøger er mindreårig og ugift~~

~~4)d) "mindreårig": ⇒ en mindreårig som defineret i artikel [2, stk. 10,] i forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen] ⇐ en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person under 18 år~~

~~5)e) "uledsaget mindreårig": en uledsaget mindreårig ⇒ som defineret i artikel [2, stk. 11,] i forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen] ⇐ som ankommer til en medlemsstats område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for vedkommende i henhold til lov eller ifølge praksis i den pågældende medlemsstat, så længe vedkommende ikke reelt befinder sig i en sådan persons varetægt; denne definition omfatter en mindreårig, der efterlades alene efter at være rejst ind på medlemsstaternes område~~

↓ 2013/33/EU

~~6)f) "modtagelsesforhold": alle de foranstaltninger, som medlemsstaterne sikrer ansøgere i overensstemmelse med dette direktiv~~

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

~~7)g) "materielle modtagelsesforhold": modtagelsesforhold, der omfatter indkvartering, kost, og tøj ⇒ og andre vigtige fornødenheder end fødevarer, der dækker ansøgernes behov under deres særlige modtagelsesforhold, f.eks. hygiejneartikler ⇐, hvad enten dette ydes i form af naturalier, kontantydelse eller værdikuponer eller en kombination af disse tre, samt lomme penge~~

↓ 2013/33/EU

~~8)h) "frihedsberøvelse": enhver indespærring af en ansøger, som en medlemsstat foretager på et særligt sted, hvor ansøgeren er berøvet sin bevægelsesfrihed~~

~~9)i) "indkvarteringscenter": et hvilket som helst sted, der bruges til kollektiv indkvartering af ansøgere~~

↓ ny

- 10) "forsvinden": det forhold, at en ansøger for at undgå asylprocedurer enten forlader det område, hvor den pågældende har pligt til at opholde sig, jf. forordning (EU) XXX/XXX³² [Dublinforordningen], eller ikke står til rådighed for de kompetente myndigheder eller domstolene
- 11) "risiko for, at en ansøger forsvinder": det forhold, at der i den individuelle sag foreligger grunde, som er baseret på objektive kriterier fastsat i national lovgivning, til at tro, at en ansøger kan forsvinde

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

⇒ ny

- 12) ~~h~~ væрге ~~en~~ repræsentant": en person ⇒ som defineret i artikel [4, stk. 2, litra f,] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen] ~~eller en organisation, der er udpeget af de kompetente organer til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i de procedurer, der er omhandlet i dette direktiv, med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvor det er nødvendigt. Hvis en organisation udpeges som repræsentant, udpeger den en person, som er ansvarlig for at varetage repræsentantens opgaver i forbindelse med den uledsagede mindreårige i overensstemmelse med dette direktiv~~
- 13) ~~k~~ "ansøger med særlige modtagelsesbehov": en ansøger ~~en~~ ~~en sårbar person i overensstemmelse med artikel 21~~, som har behov for særlige garantier for at nyde godt af de rettigheder og opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv ⇒ , f.eks. ansøgere, der er mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide, enlige forældre med mindreårige børn, ofre for menneskehandel, som har alvorlige sygdomme, mentale forstyrrelser, eller som er blevet udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk eller seksuel vold såsom ofre for kvindelig kønslemlæstelse ~~en~~.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på alle tredjelandsstatsborgere og statsløse, der ~~indgiver~~ fremsætter ~~en~~ en ansøgning om international beskyttelse på ~~en medlemsstats~~ medlemsstaternes ~~en~~ område, herunder ved den ydre ~~en~~ grænsen, i ~~den~~ deres ~~en~~ territorialfarvande eller transitområder, og som har tilladelse til at opholde sig på dette område som ansøgere, og på deres

³² EUT C [...], [...], s. [...].

familiemedlemmer, hvis de er omfattet af en sådan ansøgning om international beskyttelse i henhold til national ret.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på anmodninger om diplomatisk eller territorialt asyl, der indgives til medlemsstaternes repræsentationer.
3. Dette direktiv finder ikke anvendelse, når ~~bestemmelserne i Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf~~³³ anvendes.
4. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende dette direktiv på procedurerne for behandling af ansøgninger om andre former for beskyttelse end den, der følger af ~~direktiv 2011/95/EU forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsdirektivet]~~.

Artikel 4

Gunstigere bestemmelser

Medlemsstaterne kan indføre eller bibeholde gunstigere bestemmelser om modtagelsesforhold for ansøgere og ~~andre~~ deres forsørgelsesberettigede nære slægtninge ~~til ansøgeren~~, der befinder sig i samme medlemsstat, ~~når de er afhængige af ansøgeren~~ eller af humanitære årsager, i det omfang disse bestemmelser er forenelige med dette direktiv.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER OM MODTAGELSESFORHOLDENE

Artikel 5

Oplysninger

1. Medlemsstaterne oplyser hurtigst muligt og senest, når der indgives ansøgning om international beskyttelse ~~mindst~~ om de fastsatte ydelser og de forpligtelser, ansøgere skal overholde for så vidt angår modtagelsesforholdene, ~~inden for en rimelig frist på ikke over 15 dage efter, at de har indgivet deres ansøgning om international beskyttelse.~~ De påpeger i disse oplysninger, at ansøgeren ikke er berettiget til de modtagelsesforhold, der er fastsat i artikel 14-17 i dette direktiv, jf. artikel 17a i samme direktiv, i nogen anden medlemsstat end den, hvor den pågældende skal opholde sig i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen].

³³ Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EUT L 212 af 7.8.2001, s. 1).

Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere modtager oplysninger om de organisationer eller grupper af personer, der yder specifik juridisk bistand, og om de organisationer, der vil kunne hjælpe eller oplyse dem om de modtagelsesforhold, der er til rådighed, herunder lægebehandling.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, gives skriftligt ⇒ ved brug af en standardmodel, som Den Europæiske Unions Asylagentur udarbejder, ⇐ og på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed forventes at forstå. Oplysningerne ~~kan~~ ⇒ gives ⇐ om nødvendigt også gives mundtligt ⇒ og tilpasset mindreåriges behov ⇐.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 6

⊠ Rejsedokumenter ⊠ ~~Dokumenter~~

~~1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgeren senest tre dage efter indgivelsen af en ansøgning om international beskyttelse får et dokument udstedt på navn, som bekræfter vedkommendes status som ansøger, eller som attesterer, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område, indtil der er truffet afgørelse om ansøgningen, eller mens den behandles.~~

~~Kan indehaveren ikke færdes frit på hele eller en del af medlemsstatens område, skal dette fremgå af dokumentet.~~

~~2. Medlemsstaterne kan undlade at anvende denne artikel, når ansøgeren er frihedsberøvet, og i forbindelse med behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet ved grænsen, eller i forbindelse med en procedure til afgørelse af, om ansøgeren er berettiget til indrejse på en medlemsstats område. I særlige tilfælde kan medlemsstaterne under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse forsyne ansøgere med andre bevisdokumenter svarende til det i stk. 1 nævnte dokument.~~

~~3. Det i stk. 1 nævnte dokument er ikke nødvendigvis et bevis for ansøgerens identitet.~~

~~4. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ansøgere får udstedt det i stk. 1 omhandlede dokument, der skal være gyldigt i lige så lang tid, som ansøgerne har tilladelse til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område.~~

~~5.~~ Medlemsstaterne ~~kan~~ udsteder ~~⇒~~ udelukkende ~~⇐~~ et rejsedokument til ansøgere, når tungtvejende humanitære årsager ~~⇒~~ eller andre bydende nødvendige årsager ~~⇐~~ kræver deres tilstedeværelse i en anden stat. ~~⇒~~ Rejsedokumentets gyldighed skal begrænses efter formålet og til den varighed, der er nødvendig i forhold til årsagen til dets udstedelse. ~~⇐~~

~~6.~~ Medlemsstaterne pålægger ikke ansøgere unødvendige eller uforholdsmæssige dokumentationskrav eller andre administrative krav, før de indrømmer dem de rettigheder, som de har i henhold til dette direktiv, alene af den grund at de er ansøgere om international beskyttelse.

↓ 2013/33/EU

Artikel 7

Opholdssted og retten til at færdes frit

1. Ansøgere kan færdes frit på værtsmedlemsstatens område eller på et område, som de har fået anvist af denne medlemsstat. Det anviste område må ikke berøre privatlivets ukrænkelighed, og det skal give tilstrækkelige muligheder for at sikre adgang til alle de ydelser, der er omhandlet i dette direktiv.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

2. Medlemsstaterne ~~kan bestemme~~ ~~⇒~~ bestemmer om nødvendigt ~~⇐~~, ~~hvor~~ ~~☒~~ at en ~~☒~~ ansøger ~~en~~ skal opholde sig ~~⇒~~ et bestemt sted ~~⇐~~ ~~☒~~ af en af følgende årsager ~~☒~~:

a) i almenhedens interesse, ~~☒~~ eller ~~☒~~ af hensyn til den offentlige orden, ~~eller~~

b) ~~når det er nødvendigt for~~ ~~☒~~ med henblik ~~☒~~ på en hurtig behandling og effektiv opfølgning af ansøgningen om international beskyttelse.

↓ ny

c) med henblik på en hurtig behandling og en effektiv overvågning af den pågældendes procedure for at afgøre, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen]

d) for effektivt at forhindre ansøgeren i at forsvinde, navnlig:

– i forbindelse med ansøgere, som ikke har overholdt forpligtelsen til at fremsætte en ansøgning i den første medlemsstat, de pågældende indrejste i, jf. artikel [4, stk. 1,] i forordning (EU) XXX/XXX

[Dublinforordningen], og som er rejst til en anden medlemsstat uden fyldestgørende begrundelse og har fremsat en ansøgning der

- hvis ansøgere skal opholde sig i en anden medlemsstat, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen]
- i forbindelse med ansøgere, som, efter at de er forsvundet til en anden medlemsstat, er blevet sendt tilbage til den medlemsstat, hvor de i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen] skal opholde sig.

I sådanne tilfælde gøres adgangen til materielle modtagelsesforhold betinget af ansøgerens reelle opholdssted på det specifikke sted.

3. Hvis der er begrundelse for at konkludere, at der er risiko for, at en ansøger kan forsvinde, kræver medlemsstaterne om nødvendigt, at ansøgeren får meldepligt til de kompetente myndigheder eller personligt møder op, enten straks eller på et specifikt tidspunkt så ofte, som det er nødvendigt for effektivt at forhindre ansøgeren i at forsvinde.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

4. Medlemsstaterne fastsætter mulighed for at give ansøgere midlertidig tilladelse til at forlade ~~det i stk. 2 og 3 omhandlede~~ deres opholdssted ~~og eller det i stk. 1 omhandlede~~ anviste område. Afgørelser træffes på grundlag af den enkelte sags realiteter samt individuelt, objektivt og upartisk og skal begrundes, hvis de er negative.

Ansøgeren skal ikke anmode om tilladelse til at overholde aftaler med myndighederne og domstolene, hvis den pågældendes tilstedeværelse er nødvendig.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

5. Medlemsstaterne kræver, at ansøgere meddeler de kompetente myndigheder deres nuværende ⇒ opholdssted eller ⇐ adresse ⇒ eller et telefonnummer, hvorpå de kan kontaktes ⇐ og hurtigst muligt informerer disse myndigheder om eventuelle ⇒ ændringer af telefonnummeret eller ⇐ adresseændringer.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

36. Medlemsstaterne kan gøre adgangen til materielle modtagelsesforhold betinget af, at ansøgerne opholder sig et bestemt sted, ~~som medlemsstaterne anviser. En sådan~~

~~afgørelse, som kan være generel, træffes individuelt og i overensstemmelse med national ret.~~

↓ ny

7. De i denne artikel omhandlede afgørelser skal baseres på den enkeltes adfærd og navnlig på den berørte persons situation, bl.a. hvad angår ansøgere med særlige modtagelsesbehov, og under behørig hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

8. Medlemsstaterne anfører de faktuelle og retlige begrundelser i alle de afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel. Ansøgerne skal straks informeres skriftligt på et sprog, de forstår eller med rimelighed forventes at forstå om vedtagelsen af en sådan afgørelse, procedurerne for at prøve afgørelsen, jf. artikel 25, og følgerne af ikke at overholde de forpligtelser, der pålægges dem i medfør af afgørelsen.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

Artikel 8

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne kan ikke frihedsberøve en person alene af den grund, at vedkommende er en ansøger, ~~jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus³⁴.~~

↓ 2013/33/EU

2. Viser det sig på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag nødvendigt, kan medlemsstaterne frihedsberøve en ansøger, hvis andre mindre indgribende tvangsforanstaltninger ikke kan anvendes effektivt.

3. En ansøger må kun frihedsberøves:

- a) for at fastlægge eller kontrollere vedkommendes identitet eller nationalitet
- b) for at fastlægge de forhold, som ansøgningen om international beskyttelse støttes på, og som ikke kunne fastlægges uden frihedsberøvelse, navnlig hvis der er en risiko for, at ansøgeren forsvinder

³⁴

Se side 60 i denne EUT.

↓ ny

- c) for at sikre, at ansøgeren opfylder de retlige forpligtelser, der er pålagt vedkommende i medfør af en individuel afgørelse, jf. artikel 7, stk. 2, i sager, hvor ansøgeren ikke har opfyldt disse forpligtelser, og der er risiko for at ansøgeren forsvinder

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

⇒ ny

- d)⇒ for i forbindelse med en ~~procedure~~ ⇒ grænseprocedure ⇐ at afgøre, om ansøgeren har ret til indrejse på området ⇒, jf. artikel 41 i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen] ⇐

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

- e)⇒ hvis den pågældende er frihedsberøvet som led i en tilbagesendelsesprocedure i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold³⁵ for at forberede tilbagesendelse og/eller gennemføre udsendelsesprocessen, og den berørte medlemsstat på grundlag af objektive kriterier, herunder at den pågældende allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, kan dokumentere, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende kun har indgivet fremsat ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse
- f)⇒ når beskyttelsen af den nationale sikkerhed eller offentlige orden gør det påkrævet
- g)⇒ i overensstemmelse med artikel 2829 i ~~Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne~~²⁶ XXX/XXX [Dublinforordningen]

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 343 af 23.12.2011, s.1).

³⁶ Se side 31 i denne EUT.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

⇒ Alle ovennævnte ⇐ Grundene til frihedsberøvelse fastsættes i national ret.

↓ 2013/33/EU

4. Medlemsstaterne sikrer, at regler vedrørende alternativer til frihedsberøvelse såsom regelmæssigt at melde sig hos myndighederne, at stille en økonomisk garanti eller en pligt til at forblive på et bestemt sted er fastsat i national ret.

Artikel 9

Frihedsberøvede ansøgers garantier

1. Frihedsberøvelse af en ansøger skal være så kort som mulig og må kun opretholdes, så længe som de i artikel 8, stk. 3, grunde gør sig gældende.

Administrative procedurer, som vedrører de i artikel 8, stk. 3, anførte grunde til frihedsberøvelse, gennemføres med rettidig omhu. Forsinkelser i administrative procedurer, som ikke kan tilskrives ansøgeren, berettiger ikke til fortsat frihedsberøvelse.

2. Afgørelser om frihedsberøvelse af ansøgere træffes skriftlig af retsinstanser eller administrative myndigheder. Afgørelsen om frihedsberøvelse skal indeholde den faktiske og retlige begrundelse, som den bygger på.
3. Træffes afgørelsen om frihedsberøvelse af administrative myndigheder, skal medlemsstaterne åbne mulighed for en hurtig retlig prøvelse af lovligheden af frihedsberøvelsen, der skal foretages af en retsinstans ex officio og/eller efter anmodning fra ansøgeren. Handler retsinstansen ex officio, skal der træffes afgørelse om en sådan prøvelse så hurtigt som muligt efter påbegyndelsen af frihedsberøvelsen. Anmoder ansøgeren om prøvelse, skal der træffes afgørelse så hurtigt som muligt efter indledningen af den relevante procedure. Med henblik herpå fastsætter medlemsstaterne i den nationale lovgivning en frist, inden for hvilken den retlige prøvelse ex officio og/eller den retlige prøvelse efter anmodning fra ansøgeren skal gennemføres.

Fastslås det som følge af den retlige prøvelse, at frihedsberøvelsen er ulovlig, løslades ansøgeren straks.

4. Frihedsberøvede ansøgere skal straks orienteres skriftligt, på et sprog de forstår eller med rimelighed forventes at forstå, om grundene til frihedsberøvelsen og om procedurerne i national ret for at bestride afgørelsen om frihedsberøvelse samt om muligheden for at anmode om gratis juridisk bistand og repræsentation.
5. Frihedsberøvelsen tages med passende mellemrum op til fornyet vurdering af retsinstansen, ex officio og/eller på den pågældende ansøgers anmodning, navnlig hvis den er af længere varighed, der opstår nye forhold, eller der fremkommer nye oplysninger, som kan have betydning for frihedsberøvelsens lovlighed.
6. I tilfælde af retlig prøvelse af afgørelsen om frihedsberøvelse som omhandlet i stk. 3 sikrer medlemsstaterne, at ansøgere har adgang til gratis juridisk bistand og repræsentation. Dette skal som minimum omfatte udarbejdelse af de nødvendige procesdokumenter og deltagelse i retsmødet ved retsinstansen på ansøgerens vegne.

Gratis juridisk bistand og repræsentation ydes af personer med passende kvalifikationer, som er godkendt eller har tilladelse i henhold til national ret, og hvis interesser ikke strider mod eller potentielt kan stride mod ansøgerens interesser.

7. Medlemsstaterne kan også fastsætte bestemmelser om, at gratis juridisk bistand og repræsentation kun ydes:
 - a) til personer, der ikke har tilstrækkelige midler, og/eller
 - b) gennem tjenester, der stilles til rådighed af juridiske eller andre rådgivere, som i henhold til national ret specifikt er udpeget til at bistå og repræsentere ansøgere.
8. Medlemsstaterne kan også:
 - a) pålægge økonomiske og/eller tidsmæssige begrænsninger i forbindelse med gratis juridisk bistand og repræsentation, forudsat at dette ikke vilkårligt begrænser adgangen til juridisk bistand og repræsentation
 - b) fastsætte bestemmelser om, at behandlingen af ansøgere for så vidt angår gebyrer og andre udgifter ikke må være gunstigere end den behandling, der generelt gives deres egne statsborgere i forbindelse med juridisk bistand.
9. Medlemsstaterne kan anmode om helt eller delvist at få godtgjort alle de udgifter, som de har betalt, hvis og når ansøgerens finansielle situation har forbedret sig betydeligt, eller hvis afgørelsen om at betale sådanne udgifter er blevet truffet på grundlag af urigtige oplysninger fra ansøgeren.
10. Procedurerne for adgang til juridisk bistand og repræsentation fastsættes i national ret.

Vilkår under frihedsberøvelsen

1. Frihedsberøvelse af ansøgere skal som hovedregel finde sted i særlige faciliteter til brug for frihedsberøvelse. Hvis en medlemsstat ikke kan stille indkvartering til rådighed i en særlig facilitet til brug for frihedsberøvelse og som følge heraf er nødt til at benytte fængsler, holdes den frihedsberøvede ansøger adskilt fra de almindelige indsatte, og de vilkår under frihedsberøvelsen, der er fastlagt i dette direktiv, finder anvendelse.

Frihedsberøvede ansøgere skal som hovedregel holdes adskilt fra andre tredjelandstatsborgere, som ikke har indgivet ansøgning om international beskyttelse.

Kan ansøgere ikke frihedsberøves adskilt fra andre tredjelandstatsborgere, sikrer den pågældende medlemsstat, at de vilkår under frihedsberøvelsen, der er fastlagt i dette direktiv, finder anvendelse.

2. Frihedsberøvede ansøgere skal have adgang til udendørsområder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at personer, der repræsenterer De Forenede Nationers Højkommissær for Flygtninge (UNHCR), har mulighed for at kommunikere med og aflægge besøg hos ansøgere på betingelser, der respekterer privatlivets fred. Denne mulighed gælder også en organisation, som arbejder på den pågældende medlemsstats område på vegne af UNHCR ifølge en aftale med den pågældende medlemsstat.
4. Medlemsstaterne sikrer, at familiemedlemmer, juridiske eller andre rådgivere og personer, som repræsenterer relevante ikkestatslige organisationer, der er anerkendt af den pågældende medlemsstat, har mulighed for at kommunikere med og aflægge besøg hos ansøgere på betingelser, der respekterer privatlivets fred. Adgangen til faciliteten til brug for frihedsberøvelse kan kun begrænses, hvis begrænsningen i medfør af national ret er objektiv nødvendig af hensyn til sikkerheden, den offentlige orden eller den administrative ledelse af faciliteten til brug for frihedsberøvelse, forudsat at adgangen ikke dermed begrænses alvorligt eller gøres umulig..
5. Medlemsstaterne sikrer, at frihedsberøvede ansøgere systematisk får oplysninger om de regler, der gælder i centret, og om deres rettigheder og forpligtelser på et sprog, de forstår eller med rimelighed forventes at forstå. Frihedsberøves ansøgeren ved et grænseovergangssted eller i et transitområde, kan medlemsstaterne fravige dette krav i behørigt begrundede tilfælde og for en rimelig periode, som skal være så kort som muligt. Denne undtagelse finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 11

Frihedsberøvelse af ~~sårbare personer~~ og ansøgere med særlige modtagelsesbehov

1. Frihedsberøvede ~~sårbare~~ ansøgers helbred, herunder deres mentale sundhed, ⇒ og særlige modtagelsesbehov ⇐ skal være et væsentligt anliggende for de nationale myndigheder.

Frihedsberøves ~~sårbare personer~~ ⇒ ansøgere med særlige modtagelsesbehov ⇐, sikrer medlemsstaterne regelmæssigt tilsyn og passende støtte under hensyntagen til deres særlige situation, herunder deres helbred.

↓ 2013/33/EU

2. Mindreårige må kun frihedsberøves som sidste udvej, og efter at det er fastslået, at andre mindre indgribende tvangsforanstaltninger ikke kan anvendes effektivt. En sådan frihedsberøvelse skal være for den kortest mulige periode, og der skal gøres alt for at løslade de frihedsberøvede mindreårige og indkvartere dem i passende faciliteter for mindreårige.
-

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

~~Den mindreåriges~~ ⇒ Barnets tarv ⇐, jf. artikel ~~2322~~, stk. 2, kommer i første række.

Frihedsberøves mindreårige, ⇒ skal deres ret til uddannelse sikres, ⇐ og de ☒ skal ☒ have mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter, herunder leg og rekreation, der passer til deres alder.

↓ 2013/33/EU

3. Uledsagede mindreårige må kun frihedsberøves under ganske særlige omstændigheder. Enhver indsats skal gøres for at løslade den frihedsberøvede uledsagede mindreårige så hurtigt som muligt.

Uledsagede mindreårige må aldrig frihedsberøves i fængsler.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Uledsagede mindreårige skal så vidt muligt indkvarteres i institutioner med personale og ~~faciliteter~~, der tager hensyn til ⇒ rettighederne og ⇐ behovene hos personer på deres alder ☒ , og faciliteter, ☒ ⇒ der egner sig til uledsagede mindreårige ⇐ .

↓ 2013/33/EU

Frihedsberøves uledsagede mindreårige, skal medlemsstaterne sikre, at de indkvarteres adskilt fra voksne.

4. Frihedsberøvede familier skal have separat indkvartering, der sikrer tilstrækkelig beskyttelse af privatlivet.
5. Frihedsberøves kvindelige ansøgere, sikrer medlemsstaterne, at de indkvarteres adskilt fra mandlige ansøgere, medmindre sidstnævnte er familiemedlemmer, og alle berørte personer har givet deres samtykke.

Undtagelser fra første afsnit kan også gælde for brugen af fællesområder, der benyttes til rekreation eller sociale aktiviteter, herunder til indtagelse af måltider.

6. Frihedsberøves ansøgeren ved et grænseovergangssted eller i et transitområde, kan medlemsstaterne i behørigt begrundede tilfælde og for en rimelig periode, som skal være så kort som mulig, fravige stk. 2, tredje afsnit, stk. 4 og stk. 5, første afsnit, med undtagelse af de tilfælde, der er omhandlet i artikel ~~4341~~ i ~~direktiv 2013/32/EU~~ forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen].

Artikel 12

Familier

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til så vidt muligt at bevare familiens enhed på deres område, hvis den pågældende medlemsstat stiller indkvartering til rådighed for ansøgere. Disse foranstaltninger finder anvendelse med ansøgerens accept.

Artikel 13

Helbredsundersøgelser

Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgere underkastes en helbredsundersøgelse af hensyn til den offentlige sundhed.

Artikel 14

Skolegang og undervisning for mindreårige

1. Medlemsstaterne giver mindreårige børn af ansøgere samt mindreårige ansøgere adgang til uddannelsessystemet på betingelser, der svarer til dem, som gælder for deres egne statsborgere, så længe en udsendelsesforanstaltning vedrørende dem selv eller deres forældre ikke er gennemført. Denne uddannelse kan finde sted i indkvarteringscentre.

Medlemsstaterne kan bestemme, at denne adgang er begrænset til det offentlige uddannelsessystem.

Medlemsstaterne kan ikke afbryde undervisning på sekundærtrinet, blot fordi den mindreårige har nået myndighedsalderen.

2. Adgangen til uddannelsessystemet må ikke udsættes i mere end tre måneder fra den dato, hvor ansøgningen om international beskyttelse er indgivet af den mindreårige eller på dennes vegne.

Mindreårige tilbydes indslusningskurser, herunder sprogkurser, hvis det er nødvendigt for at fremme deres adgang til og deltagelse i uddannelsessystemet, jf. stk. 1.

3. Er der ikke mulighed for adgang til uddannelsessystemet som omhandlet i stk. 1 som følge af den mindreåriges særlige situation, skal den pågældende medlemsstat tilbyde alternative undervisningsformer i overensstemmelse med dens nationale ret og praksis.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 15

Beskæftigelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at ansøgere har adgang til arbejdsmarkedet senest ~~ni~~ ⇒ seks ⇐ måneder fra datoen for indgivelse af ansøgningen om international beskyttelse, hvis den kompetente myndighed ikke har truffet en ⇒ administrativ ⇐ afgørelse ~~i første instans~~, og forsinkelsen ikke kan tilskrives ansøgeren.

↓ ny

Hvis medlemsstaten har fremskyndet realitetsbehandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, jf. artikel [40, stk. 1, litra a)-f),] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen], skal der ikke gives adgang til arbejdsmarkedet.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

2. Medlemsstaterne ~~beslutter, på hvilke vilkår ansøgeren får adgang til arbejdsmarkedet, i overensstemmelse med deres nationale ret, samtidig med at de~~ sikrer, at ansøgere ⇒ , som har fået adgang til arbejdsmarkedet i medfør af stk. 1, ⇐ har effektiv adgang til arbejdsmarkedet.

Af arbejdsmarkedspolitiske hensyn kan medlemsstaterne ~~give forrang~~ ⇒ kontrollere, om en ledig stilling kan besættes af den pågældende medlemsstats egne statsborgere, ⇐ ~~til unionsborgere og statsborgere fra stater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt~~ ☒ eller ☒ tredjelandstatsborgere, der har lovligt ☒ ophold i den pågældende medlemsstat ☒ .

↓ ny

3. Medlemsstaterne sikrer ansøgere ligebehandling i forhold til deres egne statsborgere, hvad angår følgende:

a) arbejdsforhold, herunder løn og afskedigelse, ferie samt arbejdsmiljøkrav

- b) foreningsfrihed og frihed til medlemskab af en arbejdstager- eller arbejdsgiverorganisation eller enhver organisation, hvis medlemmer har et bestemt virke, herunder fordele som følge af et sådant medlemskab, uden at de nationale bestemmelser om offentlig orden og sikkerhed derved tilsidesættes
- c) almen uddannelse og erhvervsuddannelse, undtagen stipendier og lån til studier og underhold eller andre stipendier og lån i forbindelse med almen uddannelse og erhvervsuddannelse
- d) anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser i forbindelse med de nuværende procedurer for anerkendelse af udenlandske kvalifikationer, samtidig med at det i videst muligt omfang gøres lettere at give fuld adgang til de ansøgere, der ikke kan fremlægge dokumentation for deres kvalifikationer til brug i hensigtsmæssige ordninger for vurdering, validering og akkreditering af deres forudgående læring.
- e) sociale sikringsgrene som defineret i forordning (EF) nr. 883/2004.

Medlemsstaterne kan begrænse ligebehandlingen af ansøgere:

- i) i henhold til dette stykkes litra b), ved at udelukke dem fra at deltage i administrationen af offentligretlige organer og fra udøvelse af offentlige hverv
- ii) i henhold til dette stykkes litra c), almen uddannelse og erhvervsuddannelse, som er direkte knyttet til en specifik beskæftigelsesaktivitet
- iii) i henhold til dette stykkes litra e), ved at udelukke dem fra familieydelse og arbejdsløshedsunderstøttelse, jf. dog forordning (EU) nr. 1231/2010.

Retten til ligebehandling giver ikke ret til ophold i tilfælde, hvor en afgørelse truffet i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen] har bragt ansøgerens ret til ophold til ophør.

↓ 2013/33/EU

4.3 Adgangen til arbejdsmarkedet må ikke trækkes tilbage under klageprocedurer, når en klage over en negativ afgørelse efter normalproceduren har opsættende virkning, før der er meddelt negativ afgørelse i klagesagen.

↓ ny

5. Har en ansøger fået adgang til arbejdsmarkedet, jf. stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at det i ansøgerens dokument, jf. artikel [29] i forordning (EU) XXX/XXX

[procedureforordningen] er anført, at ansøgeren har tilladelse til at udøve lønnet beskæftigelse.

↓ 2013/33/EU

Artikel 16

Erhvervsuddannelse

~~1. Medlemsstaterne kan give ansøgere adgang til erhvervsuddannelse, uanset om de har adgang til arbejdsmarkedet eller ej.~~

~~2. Adgang til erhvervsuddannelse, der er forbundet med en arbejdskontrakt, afhænger af, i hvilket omfang ansøgeren har adgang til arbejdsmarkedet i overensstemmelse med artikel 15.~~

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~17~~ 16

Generelle regler om materielle modtagelsesforhold og ~~lægebehandling~~

1. Medlemsstaterne sørger for, at der er materielle modtagelsesforhold til rådighed for ansøgere, ~~når~~ ⇒ fra det tidspunkt, hvor ⇐ de ~~indgiver~~ ⇨ fremsætter ⇨ ansøgning om international beskyttelse ⇒, jf. artikel [25] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen] ⇐ .

↓ 2013/33/EU

2. Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold muliggør en passende levestandard for ansøgere, som sikrer deres underhold og beskytter deres fysiske og mentale sundhed.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Medlemsstaterne sørger for, at levestandarden også opretholdes, når det drejer sig om ~~sårbare personer~~ ⇒ ansøgere med særlige modtagelsesbehov ⇐ , jf. ~~artikel 21~~, og frihedsberøvede personer.

3. Medlemsstaterne kan gøre alle eller nogle af de materielle modtagelsesforhold ~~og lægebehandlinger~~ betinget af, at ansøgere ikke har tilstrækkelige midler til at opretholde en levestandard, som deres sundhed kræver, og til at sikre deres underhold.
4. Medlemsstaterne kan kræve, at ansøgere dækker eller bidrager til dækningen af omkostningerne i forbindelse med de materielle modtagelsesforhold ~~og de lægebehandlinger~~, der er omhandlet i ~~dette direktiv, jf.~~ stk. 3, når ansøgerne råder over tilstrækkelige midler, f.eks. hvis de har arbejdet i en rimelig periode.

Viser det sig, at en ansøger havde tilstrækkelige midler til at dække de materielle modtagelsesforhold ~~og lægebehandling~~, da disse basale behov blev opfyldt, kan medlemsstaterne kræve tilbagebetaling fra ansøgeren.

↓ ny

5. Ved vurderingen af en ansøgers midler, når det kræves, at en ansøger dækker eller bidrager til dækningen af udgifterne til de materielle modtagelsesforhold, eller når en ansøger anmodes om tilbagebetaling, jf. stk. 4, overholder medlemsstaterne proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne tager også hensyn til ansøgerens individuelle forhold og behovet for at respektere den pågældendes værdighed eller personlige integritet, herunder ansøgerens særlige modtagelsesbehov. Medlemsstaterne sørger under alle omstændigheder for, at ansøgeren gives standardlevestandard, som sikrer dennes underhold og beskytter vedkommendes fysiske og mentale sundhed.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

- 6.5 Yder medlemsstaterne materielle modtagelsesforhold i form af kontantydelse eller værdikuponer, fastlægges størrelsen heraf på grundlag af det eller de niveauer, som den pågældende medlemsstat har fastlagt enten ved lov eller praksis for at sikre en passende levestandard for egne statsborgere. Medlemsstaterne kan i den forbindelse indrømme ansøgere en mindre gunstig behandling end egne statsborgere, navnlig hvis materiel støtte delvis ydes i form af naturalier, eller hvis disse niveauer, når de anvendes på egne statsborgere, tager sigte på at sikre en levestandard, der er højere end den, som dette direktiv foreskriver for ansøgere. ⇒ Medlemsstaterne informerer Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur om de referenceniveauer, der finder anvendelse i medfør af national lovgivning eller praksis med henblik på at fastsætte størrelsen af den økonomiske bistand til ansøgere i henhold til dette stykke. ⇐

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~18~~ 17

Bestemmelser om materielle modtagelsesforhold

1. Stilles der gratis indkvartering til rådighed, ⇒ skal der sikres en passende levestandard, og ⇐ det ☒ skal ☒ ske i en af følgende former eller en kombination heraf:
 - a) lokaler, der anvendes med henblik på indkvartering af ansøgere under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er ~~indgivet~~ ☒ fremsat ☒ ved grænsen eller i transitområder
 - b) indkvarteringscentre, ~~hvor der sikres en passende levestandard~~
 - c) private huse, lejligheder, hoteller eller andre bygninger, der egner sig til indkvartering af ansøgere.

↓ 2013/33/EU

2. Med forbehold af eventuelle særlige vilkår under frihedsberøvelsen, jf. artikel 10 og 11, i forbindelse med den indkvartering, der er omhandlet i nærværende artikel 1 stk. 1, litra a), b) og c), sikrer medlemsstaterne, at:
 - a) ansøgere har garanti for beskyttelse af deres familieliv
 - b) ansøgere har mulighed for at kommunikere med slægtninge, juridiske eller andre rådgivere, personer, som repræsenterer UNHCR og andre relevante nationale, internationale og ikkestatslige organisationer og organer
 - c) der med henblik på at bistå ansøgerne gives adgang for familiemedlemmer, juridiske eller andre rådgivere, personer, som repræsenterer UNHCR og relevante ikkestatslige organisationer, som er anerkendt af medlemsstaten. Denne adgang kan kun begrænses af grunde, der vedrører centrenes og ansøgernes sikkerhed.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

3. Medlemsstaterne tager hensyn til køn, alder og den situation, som ~~sårbare personer~~ ☒ ansøgere ☒ ⇒ med særlige modtagelsesbehov ⇐ befinder sig i, ⇒ når der stilles materielle modtagelsesforhold til rådighed ⇐ ~~i forbindelse med ansøgere i de stk. 1, litra a) og b), omhandlede lokaler og indkvarteringscentre.~~

4. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at forhindre overfald og kønsspecifik vold, herunder seksuelle overgreb og chikane, i forbindelse med indkvarteringen ~~i de lokaler og indkvarteringscentre, der er nævnt i stk. 1, litra a) og b).~~
-

↓ 2013/33/EU

5. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt, at voksne ansøgere, der er økonomisk afhængige, og som har særlige modtagelsesbehov, indkvarteres sammen med nære voksne slægtninge, som allerede befinder sig i den samme medlemsstat, og som i henhold til lov eller ifølge praksis i den pågældende medlemsstat har ansvaret for dem.
6. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgere kun overføres fra en indkvartering til en anden, når det er nødvendigt. Medlemsstaterne giver ansøgere mulighed for at informere deres juridiske eller andre rådgivere om overførslen og om deres nye adresse.
-

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

7. ~~⊗~~ Personer, ~~⊗~~ ⇒ der yder materielle modtagelsesforhold, ~~⇐~~ herunder ~~⊗~~ personalet i indkvarteringscentrene, skal have en passende uddannelse og være bundet af de i national ret fastsatte regler om tavshedspligt med hensyn til de oplysninger, de får kendskab til under deres arbejde.
-

↓ 2013/33/EU

8. Medlemsstaterne kan inddrage ansøgere i forvaltningen af de materielle ressourcer og de ikkematerielle aspekter af livet i centret gennem et repræsentativt rådgivende organ eller råd bestående af beboere.
9. I behørigt begrundede tilfælde kan medlemsstaterne undtagelsesvis fastsætte nærmere bestemmelser om andre materielle modtagelsesforhold end dem, der er fastsat i denne artikel, i en rimelig periode, der skal være så kort som muligt, når:
- der er behov for en vurdering af ansøgerens særlige behov i overensstemmelse med artikel ~~22~~ 21
 - den sædvanlige indkvarteringskapacitet midlertidigt er opbrugt.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

Sådanne andre forhold skal under alle omstændigheder ~~dække de basale behov~~
⇒ sikre adgang til lægebehandling, jf. artikel 18, og en værdig levestandard for alle ansøgere ⇐ .

↓ ny

Ved anvendelsen af sådanne ekstraordinære foranstaltninger informerer medlemsstaten Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur herom. Den informerer også Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur, når årsagerne til at anvende sådanne ekstraordinære foranstaltninger ophører.

Artikel 17a

Modtagelsesforhold i en anden medlemsstat end den, ansøgeren skal opholde sig i

1. En ansøger er ikke berettiget til de modtagelsesforhold, der er omhandlet i artikel 14-17 i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende skal opholde sig i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen].
2. Medlemsstaterne sikrer en værdig levestandard for alle ansøgere.
3. Indtil en mindreårig overføres til den ansvarlige medlemsstat, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], giver medlemsstaterne den pågældende adgang til passende uddannelsesaktiviteter.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~19~~ 18

Lægebehandling

1. Medlemsstaterne sørger for, at ansøgere ⇒ , uanset hvor de skal opholde sig i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], ⇐ får den nødvendige lægebehandling, som mindst skal omfatte akut lægehjælp og absolut nødvendig behandling af sygdomme ~~og~~ ☒ , herunder ☒ alvorlige mentale forstyrrelser.

↓ 2013/33/EU

2. Medlemsstaterne yder den nødvendige lægebehandling eller anden form for behandling til ansøgere med særlige modtagelsesbehov, herunder om nødvendigt passende psykiatrisk behandling.
-

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

KAPITEL III

⊗ ERSTATNING, ⊗ INDSKRÆNKNING ELLER INDDRAGELSE AF MATERIELLE MODTAGELSESFORHOLD

Artikel ~~20~~ 19

⊗ Erstatning, ⊗ Indskränkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold

1. Medlemsstaterne kan ⇒ for så vidt angår ansøgere, der skal opholde sig på deres område, jf. forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], i de situationer, der er omhandlet i stk. 2, ⇐:
-

↓ ny

- a) erstatte indkvartering, kost, tøj og andre vigtige fornødenheder end fødevarer, der ydes i form af kontantydelse og værdikuponer, med materielle modtagelsesforhold i form af naturalier
-

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

- b) indskrænke eller i ganske særlige og behørigt begrundede tilfælde inddrage ~~materielle modtagelsesforhold~~, ⇒ lommepenge ⇐ .
2. ⊗ Stk. 1 finder anvendelse, ⊗ hvis en ansøger:
- a) forlader det opholdssted, der er fastlagt af den kompetente myndighed, uden at underrette myndigheden, eller, hvis dette kræves, uden tilladelse, ⇒ eller forsvinder, ⇐ eller
- b) undlader at overholde sin meldepligt, at imødekomme anmodninger om at fremkomme med oplysninger eller at møde til personlige samtaler vedrørende asylproceduren i en rimelig periode, der fastlægges i national ret, eller

c) har indgivet en fornyet ansøgning som defineret i artikel [4, stk. 2, litra i),] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen], eller ~~2. litra g), i direktiv 2013/32/EU.~~

d) har skjult sine økonomiske midler og derfor uberettiget nydt godt af materielle modtagelsesforhold, eller

↓ ny

e) i alvorlig grad har overtrådt reglerne i indkvarteringscentret eller har udvist grov voldelig adfærd, eller

f) undlader at deltage i obligatoriske integrationsforanstaltninger, eller

g) ikke har overholdt forpligtelsen i artikel [4, stk. 1,] i forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen] og er rejst til en anden medlemsstat uden passende begrundelse og har fremsat en ansøgning der, eller

h) er blevet sendt tilbage efter at være forsvundet til en anden medlemsstat.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

⇒ ny

Når ansøgeren i forbindelse med litra a) og b) opspores eller frivilligt melder sig hos de kompetente myndigheder, træffes der på grundlag af årsagerne til den pågældendes forsvinden en begrundet afgørelse om genoptagelse af adgangen til alle de materielle modtagelsesforhold, der er erstattet, indskrænket eller inddraget, eller nogle af dem.

~~2. Medlemsstaterne kan også begrænse de materielle modtagelsesforhold, hvis de kan godtgøre, at ansøgeren uden rimelig grund ikke har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, så snart det var praktisk muligt efter ankomsten til den pågældende medlemsstat.~~

~~3. Medlemsstaterne kan begrænse eller inddrage de materielle modtagelsesforhold, hvis en ansøger har skjult sine økonomiske midler og derfor uberettiget nydt godt af materielle modtagelsesforhold.~~

~~4. Medlemsstaterne kan iværksætte sanktioner i tilfælde af alvorlige overtrædelser af de bestemmelser, der er fastlagt for indkvarteringscentrene, samt i tilfælde af grov voldelig adfærd.~~

3.5. Afgørelser om erstatning, indskrænkning eller inddragelse af materielle modtagelsesforhold ~~eller om sanktioner som omhandlet i stk. 1-4~~ træffes individuelt, objektivt og upartisk på grundlag af den enkelte sags realiteter og skal begrundes. Afgørelser baseres på den pågældende persons særlige situation, specielt med hensyn til ansøgere med særlige modtagelsesbehov ~~personer, der er~~

~~omfattet af artikel 21~~, under hensyn til proportionalitetsprincippet. Medlemsstaterne sikrer under alle omstændigheder adgang til lægebehandling i overensstemmelse med artikel ~~19~~18 og en værdig levestandard for alle ansøgere.

~~4.6.~~ Medlemsstaterne sikrer, at de materielle modtagelsesforhold ikke ~~⇒ erstattes, ⇐~~ inddrages eller indskrænkes, før der er truffet en afgørelse i overensstemmelse med stk. 3.

KAPITEL IV

BESTEMMELSER VEDRØRENDE ~~SÅRBARE PERSONER~~ ANSØGERE MED SÆRLIGE MODTAGELSESBEHOV

Artikel ~~21~~ 20

Ansøgere med særlige modtagelsesbehov ~~Almindeligt princip~~

Medlemsstaterne skal i den nationale lovgivning til gennemførelse af dette direktiv tage hensyn til den særlige situation for ~~⇒ ansøgere med særlige modtagelsesbehov ⇐~~ ~~sårbare personer, såsom mindreårige, uledsagede mindreårige, handicappede, ældre, gravide kvinder, enlige forældre med mindreårige børn, ofre for menneskehandel, personer med alvorlige sygdomme, personer med mentale forstyrrelser og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, f.eks. ofre for kvindelig kønslæstelse.~~

Artikel ~~22~~ 21

Vurdering af ~~sårbare personers~~ de særlige modtagelsesbehov

1. Medlemsstaterne vurderer ~~⇒ systematisk ⇐~~ med henblik på en effektiv gennemførelse af artikel ~~21~~20, om ansøgeren har særlige modtagelsesbehov. Medlemsstaterne skal endvidere angive, hvilke behov der er tale om.

Denne vurdering skal iværksættes ~~⇒ så tidligt som muligt ⇐~~ ~~inden for en rimelig frist~~ efter ~~indgivelse~~ fremsættelse af en ansøgning om international beskyttelse og kan indarbejdes i eksisterende nationale procedurer ~~⇒~~ eller i den vurdering, der er omhandlet i artikel [19] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen] ~~⇐~~. Medlemsstaterne sikrer, at der også tages hensyn til de særlige modtagelsesbehov i overensstemmelse med dette direktiv, såfremt de først viser sig på et senere tidspunkt i asylproceduren.

↓ 2013/33/EU

Medlemsstaterne sikrer, at der i støtten til ansøgere med særlige modtagelsesbehov i overensstemmelse med dette direktiv tages hensyn til disses særlige modtagelsesbehov under hele asylproceduren, og at der føres tilstrækkeligt tilsyn med deres situation.

↓ ny

2. Med henblik på stk. 1 sikrer medlemsstaterne, at personalet hos de i artikel 26 omhandlede myndigheder:

- a) er uddannet og videreuddannes til at opdage de første tegn på, at en ansøger har brug for særlige modtagelsesforhold, og at dække disse behov, når de er konstateret
 - b) medtager oplysninger om ansøgerens særlige modtagelsesbehov i ansøgerens fil og anfører de i litra a) omhandlede tegn samt henstillinger til den type støtte, som ansøgeren kan have brug for
 - c) henviser ansøgere til en læge eller en psykolog for yderligere vurdering af deres psykologiske og fysiske tilstand, når der tegn på, at ansøgerne kan have været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykologisk, fysisk eller seksuel vold, og at dette kan påvirke ansøgerens modtagelsesbehov
 - d) tager hensyn til resultatet af denne undersøgelse, når der træffes afgørelse om, hvilken type særlig modtagelsesstøtte der kan ydes til ansøgeren.
-

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

~~3.2.~~ Den i stk. 1 omhandlede vurdering behøver ikke antage form af en administrativ procedure.

~~4.3.~~ Kun ~~sårbare personer som omhandlet i artikel 21~~ ⇒ ansøgere med særlige modtagelsesbehov ⇐ kan ~~anses for at have særlige modtagelsesbehov og således~~ omfattes af den særlige støtte i medfør af dette direktiv.

↓ 2013/33/EU

~~5.4.~~ Den i stk. 1 omhandlede vurdering berører ikke vurderingen af behovet for international beskyttelse i medfør af ~~direktiv 2011/95/EU~~ forordning (EU) XXX/XXX [kvalifikationsforordningen].

Mindreårige

1. Barnets tarv kommer i første række, når medlemsstaterne gennemfører de bestemmelser i dette direktiv, der vedrører mindreårige. Medlemsstaterne sikrer en levestandard, der er passende for den mindreåriges fysiske, mentale, åndelige, moralske og sociale udvikling.
2. Ved vurdering af barnets tarv tager medlemsstaterne især behørigt hensyn til følgende faktorer:
 - a) muligheden for familiesammenføring
 - b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling under særlig hensyntagen til vedkommendes baggrund
 - c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at den mindreårige er offer for menneskehandel
 - d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed.
3. Medlemsstaterne sikrer, at mindreårige har adgang til fritidsaktiviteter, herunder leg og rekreation, der er passende for deres alder, i de lokaler og indkvarteringscentre, der er omhandlet i artikel ~~18~~17, stk. 1, litra a) og b), og til udendørsaktiviteter
4. Medlemsstaterne sikrer, at mindreårige, der har været udsat for misbrug, vanrøgt, udnyttelse, tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling, eller som har lidt under væbnede konflikter, får adgang til rehabilitering, og tilbyder dem en passende psykiatrisk behandling og kvalificeret rådgivning, når der er behov derfor.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

⇒ ny

5. Medlemsstaterne sikrer, at mindreårige børn af ansøgere og mindreårige ansøgere indkvarteres sammen med deres forældre, ~~deres ugifte mindreårige søskende~~ eller den voksne og deres ugifte mindreårige søskende , der i henhold til lov eller ifølge praksis i den pågældende medlemsstat har ansvaret for dem, forudsat at det er i overensstemmelse med den mindreåriges tarv.

46. De personer, der arbejder med mindreårige, herunder uledsagede mindreårige, skal have en ren børne- og straffeattest og skal ~~have fulgt og~~ løbende følge relevant undervisning vedrørende mindreåriges rettigheder og behov , herunder vedrørende alle gældende standarder for beskyttelse af børn, og være

bundet af regler om tavshedspligt fastsat i national ret i forbindelse med de oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Artikel ~~24~~ 23

Uledsagede mindreårige

1. Medlemsstaterne træffer hurtigst muligt ⇒ og senest fem arbejdsdage fra det tidspunkt, hvor en uledsaget mindreårig fremsætter en ansøgning om international beskyttelse, ⇐ foranstaltninger til at sikre, at en ☒ værgе ☒ ~~repræsentant~~ repræsenterer og bistår den uledsagede mindreårige, således at sidstnævnte kan nyde de rettigheder og opfylde de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv. ⇒ Den værgе, der udpeges i henhold til artikel [22] i forordning (EU) XXX/XXX [procedureforordningen], kan udføre disse opgaver. ⇐ Den uledsagede mindreårige skal straks underrettes om, at der er udnævnt en ☒ værgе ☒ ~~repræsentant~~. ☒ Hvis en organisation udpeges som værgе, udpeger den en person, der skal være ansvarlig for udførelsen af værgens opgaver i forhold til den uledsagede mindreårige, jf. dette direktiv. ☒ ☒ Værgen ☒ ~~Repræsentanten~~ skal udføre sine opgaver i overensstemmelse med princippet om varetagelse af barnets tarv som fastsat i artikel 23, stk. 2, ⇒ og skal have en ren børne- og straffeattest ⇐. For at sikre den mindreåriges trivsel og sociale udvikling, jf. artikel ~~23~~ 22, stk. 2, litra b), må den person, der fungerer som ☒ værgе ☒ ~~repræsentant~~, kun udskiftes, hvis det er nødvendigt. Organisationer eller personer, hvis interesser strider mod eller potentielt kan stride mod den uledsagede mindreåriges interesser, må ikke udnævnes til ☒ værger ☒ ~~repræsentanter~~.

~~De relevante myndigheder skal regelmæssigt foretage en vurdering, herunder med hensyn til om der er tilstrækkelige midler til at repræsentere den uledsagede mindreårige.~~

↓ ny

Medlemsstaterne sikrer, at en værgе ikke får ansvaret for et så uforholdsmæssigt stort antal uledsagede mindreårige samtidigt, at den pågældende ikke er i stand til at udføre sine opgaver effektivt. Medlemsstaterne udpeger enheder eller personer, der er ansvarlige for med regelmæssige mellemrum at overvåge, at værgerne udfører deres opgaver på tilfredsstillende vis. Disse enheder eller personer skal også have kompetence til at behandle klager indgivet af uledsagede mindreårige over deres værgе.

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

2. Uledsagede mindreårige, der ~~indgiver~~ fremsætter en ansøgning om international beskyttelse, anbringes fra det tidspunkt, hvor de får tilladelse til indrejse, til det tidspunkt, hvor de er nødt til at forlade den medlemsstats område, hvor ansøgningen om international beskyttelse er ~~indgivet~~ fremsat eller behandles:
- a) hos voksne slægtninge
 - b) i en plejefamilie
 - c) i indkvarteringscentre med særlige faciliteter for mindreårige
 - d) i andre former for indkvartering, der egner sig for mindreårige.

Medlemsstaterne kan anbringe uledsagede mindreårige på 16 år og derover i indkvarteringscentre for voksne ansøgere, hvis det er i overensstemmelse med deres tarv, jf. artikel ~~23~~22, stk. 2.

Så vidt muligt må søskende ikke skilles ad under hensyntagen til den pågældende mindreåriges tarv og navnlig til barnets alder og modenhed. Flytning af uledsagede mindreårige fra ét indkvarteringssted til et andet skal begrænses til et minimum.

3. Medlemsstaterne begynder at opspore den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, eventuelt med internationale eller andre relevante organisationers hjælp, hurtigst muligt efter, at en ansøgning om international beskyttelse er ~~indgivet~~ fremsat , idet de beskytter den mindreåriges tarv. I de tilfælde, hvor der kan foreligge en trussel mod den mindreåriges eller dennes nære slægtnings liv eller integritet, særlig hvis de er blevet i hjemlandet, må det sikres, at indsamlingen, behandlingen og videregivelsen af oplysninger om de pågældende foretages på et fortroligt grundlag, så man undgår at bringe deres sikkerhed i fare.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

Artikel ~~25~~24

Ofre for tortur og vold

1. Medlemsstaterne sørger for, at personer, der har været udsat for kønsbestemte overgreb, tortur, voldtægt eller andre former for grov vold, modtager den nødvendige behandling for de skader, som sådanne handlinger har forårsaget, navnlig ved at få adgang til passende medicinsk og psykologisk behandling eller pleje.

↓ 2013/33/EU

2. De personer, der arbejder med ofre for tortur, voldtægt eller andre former for grov vold, skal have fulgt og løbende følge relevant undervisning vedrørende deres behov og er omfattet af de regler om tavshedspligt, som er fastsat i national ret, i forbindelse med de oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.
-

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

KAPITEL V

KLAGER

Artikel ~~26~~ 25

Klager

1. Medlemsstaterne sørger for, at der som led i de procedurer, der er fastlagt i national ret, kan indgives klage over afgørelser vedrørende modtagelse, ⇒ erstatning, ⇐ inddragelse eller indskrænkning af ydelser i henhold til dette direktiv eller over afgørelser truffet i henhold til artikel 7, som berører ansøgere individuelt. Der skal i det mindste i sidste instans være mulighed for klage over eller fornyet prøvelse af de faktiske omstændigheder og den retlige vurdering ved en retsinstans.
-

↓ 2013/33/EU

2. I tilfælde af klage eller fornyet prøvelse ved en retsinstans, jf. stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der på anmodning er adgang til gratis juridisk bistand og repræsentation, for så vidt som det er nødvendigt for at sikre effektiv adgang til retlig prøvelse. Dette skal som minimum omfatte udarbejdelse af de nødvendige procesdokumenter og deltagelse i retsmødet ved retsinstansen på ansøgerens vegne.

Gratis juridisk bistand og repræsentation ydes af personer med passende kvalifikationer, som er godkendt eller har tilladelse i henhold til national lovgivning, og hvis interesser ikke strider mod eller potentielt kan stride mod ansøgerens interesser.

3. Medlemsstaterne kan også fastsætte bestemmelser om, at gratis juridisk bistand og repræsentation kun ydes:

- a) til personer, der ikke har tilstrækkelige midler, og/eller
- b) gennem tjenester, der stilles til rådighed af juridiske eller andre rådgivere, som i henhold til national ret specifikt er udpeget til at bistå og repræsentere ansøgere.

Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om, at gratis juridisk bistand og repræsentation ikke kan stilles til rådighed, hvis der efter en kompetent myndigheds opfattelse ikke er reelle udsigter til, at klagen eller anmodningen om fornyet prøvelse imødekommes. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at den juridiske bistand og repræsentationen ikke begrænses vilkårligt, og at ansøgeren ikke forhindres i at få effektiv adgang til retlig prøvelse.

4. Medlemsstaterne kan også:

- a) pålægge økonomiske og/eller tidsmæssige begrænsninger i forbindelse med gratis juridisk bistand og repræsentation, forudsat at dette ikke vilkårligt begrænser adgangen til juridisk bistand og repræsentation
- b) fastsætte bestemmelser om, at behandlingen af ansøgere for så vidt angår gebyrer og andre udgifter ikke må være gunstigere end den behandling, der generelt gives deres egne statsborgere i forbindelse med juridisk bistand.

5. Medlemsstaterne kan anmode om helt eller delvist at få godtgjort alle de udgifter, som de har betalt, hvis og når ansøgerens finansielle situation har forbedret sig betydeligt, eller hvis afgørelsen om at betale sådanne udgifter er blevet truffet på grundlag af urigtige oplysninger fra ansøgeren.

6. Procedurene for adgang til juridisk bistand og repræsentation fastsættes i national ret.

KAPITEL VI

FORANSTALTNINGER, DER SKAL GØRE MODTAGELSESSYSTEMET MERE EFFEKTIVT

Artikel ~~27~~ 26

Kompetente myndigheder

Hver medlemsstat meddeler Kommissionen, hvilke myndigheder der er ansvarlige for at opfylde forpligtelserne i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle ændringer i oplysningerne om disse myndigheder.

↓ 2013/33/EU
⇒ ny

Artikel ~~28~~ 27

System for styring, overvågning og kontrol

1. Medlemsstaterne indfører under behørig hensyntagen til deres forfatningsmæssige opbygning relevante ordninger til at sikre, at der indføres passende styring, overvågning og kontrol af modtagelsesforholdenes niveau. ⇒ Medlemsstaterne tager hensyn til [de operationelle standarder for modtagelsesforhold og særlige indikatorer, som Det Europæiske Asylstøttekontor/Den Europæiske Unions Asylagentur har udviklet] og alle andre operationelle standarder, indikatorer eller retningslinjer for modtagelsesforhold, der er fastsat i henhold til artikel [12] i forordning (EU) XXX/XXX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur]. ⇐
2. ~~Medlemsstaterne indsender de relevante oplysninger til Kommissionen på formularen i bilag I senest den 20. juli 2016.~~ ⇒ Medlemsstaternes modtagelsessystemer skal overvåges og vurderes i henhold til den procedure, der er fastsat i [kapitel 5] i forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur]. ⇐

↓ ny

Artikel 28

Beredskabsplan

1. Hver medlemsstat udarbejder en beredskabsplan med de foranstaltninger, det er planlagt at træffe for at sikre en passende modtagelse af ansøgere i henhold til dette direktiv, i tilfælde hvor medlemsstaterne oplever et uforholdsmæssigt stort antal ansøgere om international beskyttelse. Ved ansøgere om international beskyttelse forstås de personer, der opholder sig på dens område, herunder dem, som medlemsstaten er ansvarlig for i henhold til forordning (EU) XXX/XXX [Dublinforordningen], idet der tages hensyn til den korrigerende fordelingsmekanisme, der er omhandlet i den nævnte forordnings kapitel VII.
2. Den første beredskabsplan skal færdiggøres ved hjælp af en model udformet af Den Europæiske Unions Asylagentur og meddeles Den Europæiske Unions Asylagentur senest [seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden]. Herefter sendes hvert andet år en ajourført beredskabsplan til Den Europæiske Unions Asylagentur. Medlemsstaterne informerer Kommissionen og Den Europæiske Unions Asylagentur, når deres beredskabsplan aktiveres.
3. Beredskabsplanerne og navnlig hensigtsmæssigheden af de foranstaltninger, der skal træffes i henhold til planerne, skal overvåges og vurderes i henhold til den procedure, der er omhandlet i [kapitel 5] i forordning (EU) XXX [forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur].

↓ 2013/33/EU (tilpasset)
⇒ ny

Artikel 29

Personale og midler

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de myndigheder og andre organisationer, der gennemfører dette direktiv, har modtaget den nødvendige grundlæggende uddannelse til imødekommelse af både mandlige og kvindelige ansøgers behov. ⇒ Med henblik herpå integrerer medlemsstaterne det europæiske uddannelsesprogram på asylområdet, som Den Europæiske Unions Asylagentur har udformet, i uddannelsen af deres personale, jf. forordning (EU) XXX/XXX [forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur]. ⇐
2. Medlemsstaterne afsætter de nødvendige midler i forbindelse med de nationale regler, der gennemfører dette direktiv.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30

~~Rapporter~~ ☒ **Overvågning og evaluering** ☒

Kommissionen aflægger senest ~~den 20. juli 2017~~ ⇒ [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] ☒ og derefter mindst hvert femte år ☒ rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv og foreslår i givet fald de nødvendige ændringer

Medlemsstaterne sender ⇒ på Kommissionens anmodning ☒ senest ⇒ [to år efter dette direktivs ikrafttræden] og derefter hvert femte år ☒ ~~den 20. juli 2016~~ Kommissionen alle de oplysninger, der er ~~relevante~~ ☒ nødvendige ☒ for udarbejdelsen af rapporten.

~~Efter at have fremlagt den første rapport aflægger Kommissionen mindst hvert femte år rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af dette direktiv.~~

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel ~~1-12, artikel 14-28 og artikel 30 samt bilag I~~ ☒ 1-8, artikel 11, artikel 15-25 og artikel 27-30 ☒ senest ☒ [seks måneder efter dette direktivs ikrafttræden] ☒ ~~den 20. juli 2015~~. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde en erklæring om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til det direktiv, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af den nævnte erklæring fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 32

Ophævelse

Direktiv ~~2003/9/EF~~ ☒ 2013/33/EU ☒ ophæves for de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, med virkning fra den ~~21. juli 2015~~ ☒ [dagen efter datoen i første afsnit i artikel 31, stk. 1] ☒, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til den i bilag I ~~II, del B,~~ angivne frist for gennemførelse af direktivet i national ret.

Henvisninger til det ophævede direktiv betragtes som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag ~~IIII~~.

Artikel 33

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

~~Artikel 13 og 29 samt bilag I finder anvendelse fra den 21. juli 2015.~~

Artikel 34

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.
Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

BILAG I**~~Skema til indberetning af de oplysninger, som medlemsstaterne skal indgive, jf. artikel 28, stk. 2~~**

~~Efter den dato, der er anført i artikel 28, stk. 2, indgives de oplysninger, som medlemsstaterne skal indgive, på ny til Kommissionen, hvis der foretages en væsentlig ændring i den nationale lovgivning eller praksis, som betyder, at de indgivne oplysninger er forældede.~~

- ~~1. Redegør venligst på grundlag af artikel 2, litra k), og artikel 22 for de forskellige trin i proceduren til at fastslå, om en person har særlige modtagelsesbehov, herunder det øjeblik, hvor denne sættes i gang og dens konsekvenser for, hvordan der tages hensyn til sådanne behov, navnlig for uledsagede mindreårige, ofre for tortur, voldtægt eller andre former for grov psykisk, fysisk eller seksuel vold og ofre for menneskehandel.~~
- ~~2. Angiv fuldstændige oplysninger om de dokumenter, der er omhandlet i artikel 6, herunder deres type, betegnelse og format.~~
- ~~3. Angiv venligst med henvisning til artikel 15, i hvilket omfang eventuelle særlige vilkår er knyttet til ansøgeres adgang til arbejdsmarkedet, og beskriv disse begrænsninger nærmere.~~
- ~~4. Beskriv venligst med henvisning til artikel 2, litra g), hvordan materielle modtagelsesforhold tilbydes (dvs. hvilke materielle modtagelsesforhold der stilles til rådighed i form af naturalier, kontantydelse, værdikuponer eller en kombination af disse), og anfør niveauet af de lømme penge, ansøgere får.~~
- ~~5. Redegør venligst for eventuelle referenceværdier, der anvendes i national ret og praksis til at fastlægge niveauet af finansiel bistand til ansøgere, jf. artikel 17, stk. 5. Redegør for årsagen til en eventuel mindre gunstig behandling af ansøgere i forhold til egne statsborgere.~~

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

BILAG III

~~DEL A~~

Ophævet direktiv

(omhandlet i artikel 32)

~~Rådets direktiv 2003/9/EF~~

~~(EUT L 31 af 6.2.2003, s. 18)~~

~~DEL B~~

Frist for gennemførelse i national lovgivning

(omhandlet i artikel 31)

Direktiv	Frist for gennemførelse
2003/9/EF	6. februar 2005
☒ 2013/33/EU ☒	☒ 20. juli 2015 ☒

↓ 2013/33/EU (tilpasset)

BILAG III

Sammenligningstabel

Direktiv 2003/9/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledende tekst	Artikel 2, indledende tekst
Artikel 2, litra a)	—
Artikel 2, litra b)	—
—	Artikel 2, litra a)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, litra b)
Artikel 2, litra d), indledende tekst	Artikel 2, litra e), indledende tekst
Artikel 2, litra d), nr. i)	Artikel 2, litra e), første led
Artikel 2, litra d), nr. ii)	Artikel 2, litra e), andet led
—	Artikel 2, litra e), tredje led
Artikel 2, litra e), f) og g)	—
—	Artikel 2, litra d)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, litra e)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, litra f)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, litra g)
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, litra h)
Artikel 2, litra l)	Artikel 2, litra i)
—	Artikel 2, litra j)
—	Artikel 2, litra k)
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4

Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1-5	Artikel 6, stk. 1-5
—	Artikel 6, stk. 6
Artikel 7, stk. 1 og 2	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 7, stk. 3	—
Artikel 7, stk. 4-6	Artikel 7, stk. 3-5
—	Artikel 8
—	Artikel 9
—	Artikel 10
—	Artikel 11
Artikel 8	Artikel 12
Artikel 9	Artikel 13
Artikel 10, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 14, stk. 2, første afsnit
—	Artikel 14, stk. 2, andet afsnit
Artikel 10, stk. 3	Artikel 14, stk. 3
Artikel 11, stk. 1	—
—	Artikel 15, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 15, stk. 2
Artikel 11, stk. 3	Artikel 15, stk. 3
Artikel 11, stk. 4	—
Artikel 12	Artikel 16
Artikel 13, stk. 1-4)	Artikel 17, stk. 1-4
Artikel 13, stk. 5	—
—	Artikel 17, stk. 5

Artikel 14, stk. 1	Artikel 18, stk. 1
Artikel 14, stk. 2, første afsnit, indledende tekst, litra a) og b)	Artikel 18, stk. 2, indledende tekst, litra a) og b)
Artikel 14, stk. 7	Artikel 18, stk. 2, litra e)
—	Artikel 18, stk. 3
Artikel 14, stk. 2, andet afsnit	Artikel 18, stk. 4
Artikel 14, stk. 3)	—
—	Artikel 18, stk. 5
Artikel 14, stk. 4	Artikel 18, stk. 6
Artikel 14, stk. 5	Artikel 18, stk. 7
Artikel 14, stk. 6	Artikel 18, stk. 8
Artikel 14, stk. 8, første afsnit, indledende tekst, første led	Artikel 18, stk. 9, første afsnit, indledende tekst, litra a)
Artikel 14, stk. 8, første afsnit, andet led	—
Artikel 14, stk. 8, første afsnit, tredje led	Artikel 18, stk. 9, første afsnit, litra b)
Artikel 14, stk. 8, første afsnit, fjerde led	—
Artikel 14, stk. 8, andet afsnit	Artikel 18, stk. 9, andet afsnit
Artikel 15	Artikel 19
Artikel 16, stk. 1, indledende tekst	Artikel 20, stk. 1, indledende tekst
Artikel 16, stk. 1, litra a, første afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 20, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og e)
Artikel 16, stk. 1, litra a), andet afsnit	Artikel 20, stk. 1, andet afsnit
Artikel 16, stk. 1, litra b)	—
Artikel 16, stk. 2	—
—	Artikel 20, stk. 2 og 3
Artikel 16, stk. 3-5	Artikel 20, stk. 4-6
Artikel 17, stk. 1	Artikel 21

Artikel 17, stk. 2	—
==	Artikel 22
Artikel 18, stk. 1	Artikel 23, stk. 1
—	Artikel 23, stk. 2 og 3
Artikel 18, stk. 2	Artikel 23, stk. 4
—	Artikel 23, stk. 5
Artikel 19	Artikel 24
Artikel 20	Artikel 25, stk. 1
—	Artikel 25, stk. 2
Artikel 21, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
—	Artikel 26, stk. 2-5
Artikel 21, stk. 2	Artikel 26, stk. 6
Artikel 22	==
—	Artikel 27
Artikel 23	Artikel 28, stk. 1
—	Artikel 28, stk. 2
Artikel 24	Artikel 29
Artikel 25	Artikel 30
Artikel 26	Artikel 31
—	Artikel 32
Artikel 27	Artikel 33, første afsnit
—	Artikel 33, andet afsnit
Artikel 28	Artikel 34
==	Bilag I
—	Bilag II

-	Bilag III
---	-----------

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 2013/33/EU	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, indledende tekst	Artikel 2, indledende tekst
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, stk. 3
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, stk. 4
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, stk. 5
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, stk. 6
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, stk. 7
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, stk. 8
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, stk. 9
—	Artikel 2, stk. 10
—	Artikel 2, stk. 11
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, stk. 12
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, stk. 13
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1-4	—
Artikel 6, stk. 5	Artikel 6

Artikel 6, stk. 6	—
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 2	Artikel 7, stk. 2, første afsnit
—	Artikel 7, stk. 2, andet afsnit
—	Artikel 7, stk. 3
Artikel 7, stk. 3	Artikel 7, stk. 6
Artikel 7, stk. 4-5	Artikel 7, stk. 4-5
—	Artikel 7, stk. 7-8
Artikel 8, stk. 1-2	Artikel 8, stk. 1-2
Artikel 8, stk. 3, litra a) og b)	Artikel 8, stk. 3, litra a) og b)
—	Artikel 8, stk. 3, litra c)
Artikel 8, stk. 3, litra c)	Artikel 8, stk. 3, litra d)
Artikel 8, stk. 3, litra d)	Artikel 8, stk. 3, litra e)
Artikel 8, stk. 3, litra e)	Artikel 8, stk. 3, litra f)
Artikel 8, stk. 3, litra f)	Artikel 8, stk. 3, litra g)
Artikel 8, stk. 3, andet afsnit	Artikel 8, stk. 3, andet afsnit
Artikel 8, stk. 4)	Artikel 8, stk. 4
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15, stk. 1	Artikel 15, stk. 1, første afsnit
—	Artikel 15, stk. 1, andet afsnit

Artikel 15, stk. 2	Artikel 15, stk. 2
—	Artikel 15, stk. 3
Artikel 15, stk. 3	Artikel 15, stk. 4
—	Artikel 15, stk. 5
Artikel 16	—
Artikel 17, stk. 1-4	Artikel 16, stk. 1-4
—	Artikel 16, stk. 5
Artikel 17, stk. 5	Artikel 16, stk. 6
Artikel 18, stk. 1-8	Artikel 17, stk. 1-8
Artikel 18, stk. 9, første og andet afsnit	Artikel 17, stk. 9, første og andet afsnit
—	Artikel 17, stk. 9, tredje afsnit
—	Artikel 17a
Artikel 19	Artikel 18
Artikel 20, indledende tekst	Artikel 19, stk. 1
Artikel 20, stk. 1, første afsnit, litra a)-c)	Artikel 19, stk. 2, første afsnit, litra a)-c)
—	Artikel 19, stk. 2, første afsnit, litra e)-h)
Artikel 20, stk. 1, andet afsnit	Artikel 19, stk. 2, andet afsnit
Artikel 20, stk. 2	—
Artikel 20, stk. 3	Artikel 19, stk. 2, første afsnit, litra d)
Artikel 20, stk. 4	—
Artikel 20, stk. 5	Artikel 19, stk. 3
Artikel 20, stk. 6	Artikel 19, stk. 4
Artikel 21	Artikel 20
Artikel 22, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
—	Artikel 21, stk. 2

Artikel 22, stk. 2-4	Artikel 21, stk. 3-5
Artikel 23, stk. 1-5	Artikel 22, stk. 1-5
—	Artikel 22, stk. 6
Artikel 24, stk. 1, første afsnit	Artikel 23, stk. 1, første afsnit
Artikel 24, stk. 1, andet afsnit	—
—	Artikel 23, stk. 1, andet afsnit
Artikel 24, stk. 2-3	Artikel 23, stk. 2-3
Artikel 24, stk. 4	Artikel 22, stk. 6
Artikel 25	Artikel 24
Artikel 26	Artikel 25
Artikel 27	Artikel 26
Artikel 28	Artikel 27
—	Artikel 28
Artikel 29	Artikel 29
Artikel 30, stk. 1-2	Artikel 30, stk. 1-2
Artikel 30, stk. 3	—
Artikel 31	Artikel 31
Artikel 32	Artikel 32
Artikel 33, stk. 1	Artikel 33
Artikel 33, stk. 2	—
Artikel 34	Artikel 34
Bilag I	—
Bilag II	Bilag I
Bilag III	Bilag II